

தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்திகளின் பங்கு

The role of drama techniques in developing the speaking skills of students learning Tamil as a second language

ஆர்த்தி கிருஷ்ணமூர்த்தி / Ārtti Kirusṇamūrtti¹
முனைவர் த. சுந்தரராஜ் / Dr. Sundararaj Dharma Raj²

Abstract

Today's teaching and learning is witnessing many changes. It is the teacher's responsibility to teach the language in a joyful and purposeful way. Speaking skills and verbal communication skills are used to share constructive ideas. Therefore, speech is essential for a language to survive. The main objective of the Ministry of Education is to establish Tamil as a living language in Singapore. Therefore, the main objective of Tamil language education is for Tamil learners to communicate with each other fluently and without hesitation in Tamil Language. Studies show that drama has the power to develop students' learning abilities. Drama techniques such as role play, hot seat etc. are recommended in the Tamil language syllabus to develop speaking skills and verbal communication among students. Therefore, the purpose of this study is to understand the role of drama strategies in developing the speaking skills of students learning Tamil as a second language. Interviews were conducted with parents and teachers to understand the role of drama strategies in developing speaking skills of students learning Tamil as a second language in Singapore. This study will be useful for preschool teachers and primary school teachers who want to incorporate drama strategies into their teaching. Different drama techniques can provide benefits such as joyful learning, developing speaking skills, developing creative and critical thinking, and many more.

Keywords: Drama strategies, Speaking skills, Tamil language education, Second language acquisition, Verbal communication, Pedagogical techniques, Language fluency

Date of submission: 2024-11-18
Date of acceptance: 2024-12-01
Date of Publication: 2024-12-30
Corresponding author's Name: R.
Seeta Lechumi Ratha Krishnan
Email: rseeta@um.edu.my

¹The author is a graduate research student in the National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

²The author is a Lecturer, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore. sundarasu@gmail.com

முன்னுரை

“கல் தோன்றி, மண் தோன்றாக் காலத்தே வானோடு முன் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்க்குடி.” என்று புறப்பொருள் வெண்பா மாலை என்ற புற இலக்கண நூல் கூறுகின்றது. இதிலிருந்து உலகின் மூத்த மொழிகளுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்று என்பதை உணரலாம். தமிழ் என்ற சொல் இனிமையும், நீர்மையும் என்னும் பொருள்களை உடையது. இத்தகைய தொன்மையான மொழி 2500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான பழமையும் பாரம்பரியமும் கொண்டுள்ளது. இன்று, இந்தியாவில் மட்டுமில்லாமல் சிங்கப்பூர், இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று புறநானூற்றில் கூறியது படி உலகில் உள்ள அனைத்து மக்களுடனும் ஒருங்கிணைந்து வாழ அறிந்திருப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

உலகமயமாக்கம் இதனை உறுதி செய்யும் விதமாகத் திகழ்கிறது. எனவே, ஆங்கிலம் என்பது நமது சர்வதேச மொழியாகக் கருதப்படுகிறது. இருந்தாலும் தமிழ் மொழி சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. இன்று, ஆங்கில மொழி மற்றும் மேற்கத்தியக் கலாச்சாரத்தின் தாக்கத்தினால் பல இளையர்கள் தங்கள் தாய்மொழியையும் பாரம்பரியத்தையும் மறந்துவிடுகிறார்கள். தமிழ் மொழியின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை மகிழ்வுடனும் வகையில் கற்பிப்பது தமிழ் ஆசிரியர்களின் கடமையாகும். இதனை, மனதில் கொண்டு சிங்கப்பூர் தமிழ் மொழி பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை இணைத்துள்ளனர். இவ்வாறு, தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்தியின் பங்கைப் பற்றி இந்த ஆய்வு விவரிக்கிறது.

பின்னணி

தாய்மொழி என்பது ஒருவரின் கலாச்சார அடையாளமாகும். ஓர் இனத்தவரைக் குறிக்கும் குறியீடாகவும், மனிதர்களை இணைக்கும்

உறவுச் சங்கிலியாகவும் மொழி திகழ்கிறது. சிங்கப்பூர் பல இன மக்கள் வாழும் நாடு. இங்குத் தாய்மொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. சிங்கப்பூரில் உள்ள அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் தாய்மொழிகள் இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. சிங்கப்பூர் பள்ளிக்கல்வியில் மாணவர்கள் அனைவரும் முதலாவதாக ஆங்கில மொழியைக் கட்டாயமாகக் கற்க வேண்டும். இரண்டாவதாகச் சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய தாய்மொழிகளில் ஒன்றைக் கட்டாயம் கற்க வேண்டும். உயர்நிலை முடிகின்ற வரை அந்நிலை உள்ளது. மாணவர்கள் தங்கள் தாய்மொழி மூலம் “கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்வதோடு உலகெங்கிலும் உள்ள சமூகங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்” என்று கல்வி அமைச்சு விரும்புகிறது (கல்வி அமைச்சு, 2014). நமது பேச்சு, நம் ஆளுமையை வெளிக்காட்டும். ஒருவருக்குச் சிந்திக்கும் எண்ணம் தெளிவாக இருந்தாலும், அதை வெளிப்படுத்தத் தெரிந்திருப்பது அவசியமாகும் (சம்பத் குமார், 2016). பேச்சுத் திறனும் பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றம் என்னும் திறனும் சிந்திக்கும் கருத்துகளைப் பகிர்வதற்குப் பயன்படுகின்றன. ஒரு மொழிக்கு அடிப்படையானது பேச்சுதான். எனவே, ஒரு மொழி வாழும் மொழியாக நிலைத்திருக்கப் பேச்சு அத்தியாவசியமாகும். சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியை வாழும் மொழியாக நிலைபெறச் செய்வதே கல்வி அமைச்சின் முக்கிய நோக்கமாகும். எனவே, தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் சரளமாகவும் தயக்கமின்றியும் உரையாடுவது தமிழ் மொழிக் கல்வியின் முக்கிய இலக்காகும் (கல்வி அமைச்சு, 2014).

முத்தமிழ்

ஒரு மனிதன் தன்னுடைய எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் வெளியிடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் கருவியே மொழி எனப்படும். தமிழ் மொழி இயல், இசை, நாடகம் என மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டதால் இதனை ‘முத்தமிழ்’ எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர் நம் முன்னோர்கள். “இலக்கியமும் இலக்கணமும் அடங்கியது இயற்றமிழ்; பண்ணோடு கூடிய

பாடல்களையுடையது இசைத்தமிழ்; ஒரு கதையை அல்லது செயலை உரிய கதை மாந்தர்களைக் கொண்டும், உரையாடல்களை அமைத்தும், பாடல்களைப் பாடியும் மெய்ப்பாட்டுடன் பிறருக்கு நடித்துக் காட்டுவது நாடகமாகும்” என்று முத்தமிழுக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார் கவிஞர் கு. சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி (1979). மொழியை இசையுடனும், நாடகத்துடனும் இணைத்துப் பார்க்கும் கண்ணோட்டம் பிற மொழிகளில் காணப்படாத சிறப்பு தமிழ் மொழியில் உண்டு. இவ்வாறு, தமிழ் அறிஞர்கள், தங்கள் உணர்வுகளையும் உலக இயல்புகளையும் விளக்கும் நிலையில் எழுதிய இயற்றமிழும், பாடலாசிரியர்கள் பண்ணுடன் பாடிய இசைத் தமிழும், கலைஞர்கள் வளர்த்த நாடகத் தமிழும் தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பைத் தந்தன.

தமிழ் நாடகம்

தமிழ் நாடகம் தொன்மையானது. சங்கக் காலத்திற்கு முன்பே தமிழில் நாடகங்கள் இருந்திருக்கக் கூடும். தொல்காப்பியத்தில் நாடகம் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைப்பதோடு அதற்கு முன்னர் வழக்கில் இருந்த தொல்பழம் நூல்களிலும் நாடகம் பற்றிய செய்திகள் இருந்ததாக மு.தங்கராசு (1989) குறிப்பிட்டுள்ளார். நீண்ட காலமாக நாடகங்கள் நம்மிடையே இருந்தன என்பதற்கு அடையாளங்களும் சான்றுகளும் பரவலாக உள்ளன.

அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளை இலக்கியங்கள் வழி உணர முடியும். கதை தழுவிய கூத்தே பழங்காலத்தில் நாடகமாகக் கருதப்பட்டது (இராமசுவாமி et.al, 1999). இதை ‘நடன நாடகம்’ என்றும் அழைப்பர். தமிழ் நாடக வளர்ச்சி நிலைகளைச் சிலப்பதிகாரத்தில் காணலாம். இந்திர விழா முடிவில் மாதவி ஆடிய அல்லியம், கொடுகொட்டி, குரவை, குடக்கூத்து முதலிய பதினோரு ஆடல்களும் நடன நாடகங்கள்தான். இதனைத் தொடர்ந்து, குறவஞ்சி, பள்ளு, நொண்டி என்று தமிழ் நாடக இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற்றது. இவ்வாறு, நாடகத்தில் இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் இணைந்திருக்கக் காண்கிறோம். எனவே நாடகம் என்பது முத்தமிழும் பொருந்திய ஒன்றாகும்.

இதிலிருந்து, தமிழ் இலக்கியத்தில் நாடக இலக்கியம் பெறும் முக்கியத்துவத்தை அறியலாம்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார், தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், பரிதிமார் கலைஞர் ஆகிய மூவரும் மேடை நாடக முன்னோடிகள் ஆவர் (தங்கராசு, 1989). இவர்கள் தமிழ் நாடகங்கள் வழி புராணச் செய்திகளையும் சமயத்தையும் மக்களிடையே பரப்பினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை பாடல்கள் வடிவில் மட்டும் தோன்றிய நாடகங்களில் வசனங்களும் இடம் பெறத் தொடங்கின. பிறகு, ‘அமெச்சூர்’ போன்ற பல தொழில்முறை நாடகக் குழுக்களும் சபைகளும் தோன்றி நாடகக் கலைக்கு உரமூட்டின (இராமசுவாமி et.al, 1999). இருபதாம் நூற்றாண்டு ‘நாடகத் தமிழின் பொற்காலம்’ என்று அழைக்கப்பட்டது. பெரியவர்கள் மட்டும் இல்லாமல் சிறுவர்களையே கலைஞர்களாகக் கொண்ட பல குழுக்கள் இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றின. 1910-ஆம் ஆண்டில் ‘சமரசச் சன்மார்க்க நாடகச் சபை’ என்னும் சிறுவர் நாடகக் குழு தோன்றியது. இக்காலக்கட்டத்தில் பல சமுதாய நாடகங்கள், சீர்திருத்த நாடகங்கள், இலக்கிய நாடகங்கள், கற்பனை நாடகங்கள், நகைச்சுவை நாடகங்கள் முதலியவை மேடையேறின (அழகப்பன், 1987). இவ்வாறு, இயலும், இசையும் கொண்ட நாடகத் தமிழ் செவிக்கு மட்டும் இல்லாமல் கண்ணுக்கும் இன்பம் தரும் வகையில் அமைந்தன.

தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் நிலை

பல்லின, பன்மொழிப் பண்பாட்டு சூழலைக் கொண்ட நாட்டில் வாழும் மக்கள் இடையே புரிந்துணர்வும் சமூக ஒருமைப்பாடும் அத்தியாவசியமாகும். அவ்வகையில் சிங்கப்பூர் தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே ஒரு பன்மொழி சமூகமாக இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய சொந்தச் சமூகத்திற்கு அப்பாலும் செயல்பட்டுப் பொதுவான தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிங்கப்பூர் முன்னோடித் தலைவர்கள் விரும்பினர் (தமிழ் முரசு, 2021). சிங்கப்பூரர்கள் தங்களுடைய

கலாச்சார வேர்களைப் போற்றிப் பாதுகாக்க உதவும் நோக்கத்தில் இருமொழி கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது. பல்லினச் சமுதாயத்தில் ஒருமைப்பாடு நிலைக்க அனைவரும் தங்கள் தாய் மொழியோடு மற்றொரு மொழியையும் பேச வேண்டும். எனவே, சிங்கப்பூர் அரசாங்கப் பள்ளிகளில் சர்வதேச மொழியான ஆங்கிலம் முதல் மொழியாகவும் தாய்மொழிகள் இரண்டாம் மொழியாகவும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. சிங்கப்பூர் பள்ளிகளில் இரண்டாம் மொழியாக வழங்கப்படும் 3 அதிகாரப்பூர்வத் தாய்மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். உலகின் தொன்மையான மொழியான தமிழ் சிங்கப்பூரின் ஆட்சிமொழிகளில் ஒன்றாக அரியணையில் வீற்றிருப்பது தமிழர்களின் பெருமை என்றே கூறலாம்.

மகிழ்வுடும் கற்றல் கற்பித்தல்

முற்காலத்தில் மாணவர்கள் குருகுலத்தில் கற்றனர். பிறகு, குருகுலக் கல்வி முறையான திண்ணைப் பள்ளிகளாகப் பரிணமித்தது. இன்று, மேற்கத்தியத் தாக்கத்தினால் மாணவர்கள் கல்வி கற்க முழுமையான தனிக்கட்டிட அமைப்பு பெற்ற பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்கின்றனர். பல பள்ளிகளில் தமிழ் மொழிப் பாடங்கள் ஆசிரியர்களை மையமாகக் கொண்ட பழமையான முறையிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன. எனவே, இன்றைய நவீனகாலக் கட்டத்தில் மாணவர்களின் பங்களிப்பும், படைப்பாற்றலும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளன என்பது முனைவர் ஆனந்த்அரசு மற்றும் திரு பாபுவின் கருத்தாகும் (2017). இந்த நிலையை மாற்றுவது தமிழ் ஆசிரியர்களின் கடமையாகும். மாணவர்கள் தமிழ்மொழிக் கற்றலில் ஆர்வத்தோடும், நவீனமுறையிலும் ஈடுபட, ஆசிரியர்களால் சில கலைச்செயல்பாட்டுப் பயிற்சி முறைகள் கையாளப்பட வேண்டும் (ஆனந்த்அரசு et.al, 2017). அவ்வாறு, செய்தால் மாணவர்கள் சிறந்த மொழிப் புலமை பெறுவர்.

சிங்கப்பூர் கல்வி அமைச்சு “மகிழ்வுடும் கற்றல்” என்ற இலக்கை நோக்கிப் பயணித்துக்கொண்டிருக்கிறது (சித்திகா, 2022).

ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் தமிழ் மொழியை வெறும் தேர்வுப்பாடமாகப் பார்க்கக்கூடாது. மாணவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளிக்குச் செல்லும் போதும் பள்ளியிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பும்போதும் ஆர்வத்துடன் அதை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அந்த ஆவலைத் தூண்டுவது ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின் கடமையாகும். பிள்ளைகள் தமிழ் வகுப்புகளில் தமிழ் மொழி மட்டும் இல்லாமல் தமிழர்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றையும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். எனவே, தமிழ் வகுப்பறை உயிரோட்டம் நிறைந்த, அனுபவப் பாடங்கள் கற்பிக்க வழிவகுக்கும் சூழலாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்குத் துணை புரியும் வகையில் பல பாட வளங்களும் பயிற்சிக் கருவிகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை மகிழ்ச்சியாகவும் ஆர்வத்தோடும் கற்றுக்கொள்ள ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலை அன்றாட வாழ்க்கையோடு இணைத்தும் மாணவர்களின் மனம் கொள்ளும் வகையிலும் கற்பிக்க வேண்டும். அதற்கு, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு ஏதுவான புறச் சூழலையும் அகச்சூழலையும் அமைத்துத் தர வேண்டும் (சித்திகா, 2022).

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழி அதிகாரப்பூர்வத் தாய்மொழிகளுள் ஒன்றாக இருந்தாலும் மக்களின் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலமே இருக்கிறது. சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காகப் பல வளங்களும் வாய்ப்புகளும் அரசாங்க வழங்கி வருகிறது. ஆனால், சிங்கப்பூரில் வாழும் பெரும்பாலான தமிழர்கள் ஆங்கில மொழியைத்தான் முதன்மை மொழியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. கொள்கை ஆய்வுகள் நிறுவனம் இனம், மொழி, சமயம் குறித்து ஓர் ஆய்வறிக்கையை 2020-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. அதில் பிற இனத்தவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது தமிழர்கள் தமிழ் மொழியை விட ஆங்கில மொழியில்தான் அதிகப் புலமை கொண்டுள்ளனர் என்பது தெரியவந்தது. சிங்கப்பூர் பொது இடங்களான போக்குவரத்து

நிலையங்கள், விமான நிலையங்கள், நூலகங்கள், வங்கிகள் முதலிய இடங்களில் தமிழ் மொழி தெரிவுகள் மற்றும் அறிவிப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. இருந்தாலும், சிங்கப்பூர் இந்தியர்களில் 40 விழுக்காட்டினர் ஆங்கிலத்தை முதன்மை மொழியாகக் கருதுகின்றனர் (Mathews et al., 2020). நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட கல்வி முறை இருந்தாலும் தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்து வருவது வருத்தம் அளிக்கக்கூடியதாகும். இதற்கு முக்கியக் காரணம் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்றாலும் பள்ளி கூடத்திற்கு அப்பால் அதைப் பயன்படுத்தாத ஒரு நிலையே ஆகும்.

இன்று பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களும் பள்ளிக்கூடங்களில், வேலை இடங்களில், பொது இடங்களில் பேசும் தொடர்பு மொழியான ஆங்கிலத்தை இல்லத்திலும் பேசுகிறார்கள். பெற்றோர்களுக்குத் தமிழ் மொழி நன்கு தெரிந்தாலும் குழந்தைகளுக்கு நாம் சொல்வது இன்னும் எளிதில் புரியும் என்று எண்ணி ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைப் பழக்கமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இல்லங்களில் இனக் கலப்புத் திருமணம் புரிந்த பெற்றோரும் உண்டு. பெற்றோரிடையே வேறுபட்ட தாய்மொழிகள் இருக்கும் சூழலில் அவர்களது தொடர்பு மொழி ஆங்கிலமாகத்தான் இருக்கும். இதனால், பிள்ளைகள் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தைக் கேட்டு அதில் மட்டும் தான் பேசுகிறார்கள். 2020-ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பில் சிங்கப்பூரில் இந்தியர்கள் 9 விழுக்காட்டினர். அதில் 2.6 விழுக்காட்டினர்தான் தமிழர்கள். தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகள் பேசும் இல்லங்களிலிருந்தும் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகப் பயில்வார்கள்.

எனவே, சிங்கப்பூர் தமிழ் வகுப்புகளில் பலதரப்பட்ட சூழல்களிலிருந்தும் மொழி திறன்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் இருப்பார்கள். இவ்வாறு, ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் அனைவரின் மொழித் தேவைகளுக்கேற்பப் பொருத்தமான முறையில் பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியில் எழுதவும் பேசவும் விருப்பத்துடன் பயிற்சி

செய்ய வேண்டும். அச்சுழலை அமைத்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பு ஆசிரியர்களுடையதாகும். மொழி வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையானது பேச்சுத் திறன். பேச்சுத் திறனை வளர்க்கப் பரிந்துரைக்கப்படும் நடவடிக்கைகளில் நாடக உத்திகளும் ஒன்று. எனவே, மாணவர்கள் சரளமாகவும் தயக்கமின்றியும் தமிழில் பேச நாடக நடவடிக்கைகள் ஒரு கருவியாகப் பயன்படும். இந்த ஆய்வின் வழி தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகப் பயிலும் மாணவர்களின் மொழி வளர்ச்சிக்கு நாடக உத்திகள் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன என்பதை அறிய வேண்டும். அப்போதுதான் கற்றல் கற்பித்தலில் நாடக உத்திகளை இணைப்பது நீண்ட காலப் பயன் தரும் வகையில் அமையுமா? என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

ஆய்வின் நோக்கம்:

இன்றைய கற்றல் கற்பித்தல் பல மாற்றங்களைக் கண்டு வருகின்றன. மாணவர்களுக்கு மொழியை மகிழ்வுட்டும் வகையிலும் பயனுள்ள வகையிலும் கற்பிப்பது ஆசிரியர்களின் கடமையாகும். ஒருவர் ஒரு மொழியில் தன்னம்பிக்கையுடன், தயக்கமின்றி, சரளமாகப் பேச அந்த மொழியில் ஆர்வமும் திறமையும் இருக்க வேண்டும். கல்வி அமைச்சின் 2015 தமிழ் மொழி பாடத்திட்டத்தில் பாகமேற்று நடத்தல், முதன்மை இருக்கை முதலிய நாடக உத்திகள் பேச்சுத் திறனையும் பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றத்தையும் வளர்க்கப் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. எனவே, தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்திகளின் பங்கை அறிவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். எனது ஆய்வுக் கட்டுரை பின்வரும் ஆராய்ச்சி கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் அமையும்.

1. தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் நீண்ட காலப் பயன் என்ன?

2. தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும்

சவால்களை நாடக உத்திகள் எவ்வாறு தீர்த்து வைக்கின்றன?

3. கற்றல் கற்பித்தலில் நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதில் ஏதேனும் சவால்கள் உள்ளனவா?

தொடர்பு நூல் ஆய்வு:

சிங்கப்பூரில் தமிழர்களும், தமிழ் இலக்கியமும்

சிங்கப்பூர் தென்கிழக்காசியாவில் உள்ள ஒரு சிறு தீவு. அதன் பரப்பளவு 715.8 சதுரக் கிலோ மீட்டர். அதன் மக்கள் தொகை 5.69 மில்லியன். இவர்களில் சீனர்கள் 74.3%, மலாய்க்காரர்கள் 13.5%, இந்தியர்கள் 9%, ஏனையோர் 3.2%. இந்தியர்களில் 65% தமிழர்கள். ஏனையோரில் மலையாளிகள், தெலுங்கர்கள், குஜராத்திகள், பஞ்சாபியர்கள் முதலியோர் அடங்குவர் (COP, 2020). சிங்கப்பூருக்கு வந்த இந்தியர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழர்கள்தான். 1819-ஆம் ஆண்டில் பினாங்கிலிருந்து வந்த நாராயணபிள்ளையும் ஏனைய தமிழர்களுமே, தமிழ் இந்நாட்டில் வழங்கக் காரணமாவர் (திண்ணப்பன், 1993). பிறகு, தமிழர் பலர் சிங்கப்பூரில் பல்வேறு பணிகளைச் செய்யக் கொண்டுவரப்பட்டனர். எனவே, தமிழர்கள் சிங்கப்பூரிலேயே தங்கி வாழத் தொடங்கினர். சிங்கப்பூர் போல் பிற நாடுகளிலும் தமிழ் மொழி இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டாலும் சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழிக்கு ஒரு தனி மரியாதை உண்டு. இலக்கியம் என்பது ஒரு நாட்டின் சமுதாய ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. ஒரு தனி மனிதனையும் சமூகத்தையும் இணைக்கும் கருவியாக இலக்கியத்தைக் காணலாம். சிங்கப்பூரில் மலர்ந்த சிறுகதை, கவிதை, நாவல், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்கள், சிங்கப்பூர்ப் பின்னணியைச் சித்திரிக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தன. 1870களில் சிங்கப்பூரில் தமிழ் அச்சகங்கள் நிறுவப்பட்டன. அப்பொழுது உருவாகிய செய்தித்தாள்கள் சிங்கப்பூரின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. ‘சிங்கை நேசன்’, ‘தமிழ் முரசு’, ‘தமிழ் மலர்’, ‘மலாயா நண்பன்’, ‘தமிழ் நேசன்’, முதலிய தமிழ் இதழ்கள் தோன்றின. இதனால், தமிழ் எழுத்தாளர்களும் படைப்புகளும்

அதிகரித்தன.

இன்று, ‘தமிழ் முரசு’ என்னும் செய்தித்தாள் மட்டுமே உள்ளது. சிங்கப்பூரில் உள்ள தமிழ் வானொலி நிலையமான ஒலி 968 என்பது இருபத்து நான்கு மணிநேரத் தமிழ் ஒலிபரப்பினைச் செய்து வருகிறது. தொலைக்காட்சிகளிலும் நாள்தோறும் கணிசமான அளவில் தமிழ் ஒலிபரப்பினைச் செய்து வருகிறது. இவற்றின் வாயிலாகத் தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் சிங்கப்பூரில் நல்ல வளர்ச்சி கண்டுள்ளன.

சிங்கப்பூரில் தமிழ் நாடகம்

நாடகம் என்னும் சொல்லை நாடு + அகம் என்று பிரிக்கலாம். இதில், ‘நாடு’ என்னும் சொல் நாட்டில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கின்றது. ‘அகம்’ என்னும் சொல் மக்களின் உள்ளங்களைக் குறிக்கின்றது. எனவே, நாடகம் என்பது ‘உலக நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டும் கண்ணாடி’ என்று கூறினால் அது மிகையாகாது (ஜெகதீசன், 2000). இவ்வாறு, சிங்கப்பூரையும், சிங்கப்பூர் மக்களையும், சிங்கப்பூர் மக்களின் வாழ்க்கை பின்னணிகளையும் பிரதிபலிக்கக் கூடிய நாடகங்களே ‘சிங்கப்பூர் நாடகங்கள்’ ஆகும். தமிழ் நாட்டிலிருந்தும், மற்ற நாடுகளிலிருந்தும் சிங்கப்பூருக்கு வந்திருந்த நாடகக் குழுக்கள் அலெக்சாண்டரா ஹாலில்தான் (Alexandra Hall) தம் நாடகங்களை நடத்தின (சண்முகம், 1977). இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில், சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாடகத் துறை மாற்றம் கண்டு படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றது. ‘சுருணகந்தரம்’, ‘கௌரி சங்கர்’, ‘இரணியன்’ முதலிய நாடகங்களை எழுதி, நடத்தியவர் திரு. ந. பழனிவேலு அவர்கள் (பாலகிருஷ்ணன், 1999).

சிங்கப்பூரில் தமிழ் நாடகக் கலையை வளர்க்கும் நல்ல நோக்கத்துடன் சில நாடகக் கழகங்கள் இயங்குகின்றன. இவை சமூக நலத்துறை அமைச்சு கொடுக்கும் நிதியுதவியுடன் ஆண்டுதோறும் நல்ல நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகின்றன (திண்ணப்பன், 1993). ‘சிங்கப்பூர் இந்தியக் கலைஞர் சங்கம்’ என்னும் ஓர் அமைப்பு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றியது. முற்றிலும்

சிங்கப்பூர் சூழ்நிலையில் அமைந்த நாடகங்களை இந்த அமைப்பு மேடையேற்றியது. திரு. சே. வெ. சண்முகம் எழுதிய, ‘மாப்பிள்ளை வந்தார்’, ‘கல்யாணமாம் கல்யாணம்’, ‘அதுதான் ரகசியம்’, ‘மீன் குழம்பு’, ‘நாலு நம்பர்’, ‘சின்னஞ் சிறுசுகள்’, ‘குடும்பத்தில் குழப்பங்கள்’, ‘சிங்கப்பூர் மாப்பிள்ளை’, ‘களேளோ? காவியமோ?’, ‘காடி புதுசு ரோடு பழசு’, ‘ஏமாந்தது யார்?’ ஆகிய 11 நாடகங்களையும் ‘சிங்கப்பூர் இந்தியக் கலைஞர் சங்கம்’ மேடையேற்றியது (ஆண்டியப்பன், 2001). மேலும், ‘அண்ணா நாடகக் குழு’, ‘இந்திய நுண்கலைக் கழகம்’, ‘வெண்ணிலா கலை அரங்கம்’, ‘தமிழவேள் நாடக மன்றம்’, போன்ற பல்வேறு நாடகக் குழுக்கள் சிங்கப்பூர் நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றின (அழகப்பன், 1987). இந்த நாடக முன்னோடிக் குழுக்கள் ஏறக்குறைய 50 ஆண்டு காலமாகச் சிங்கப்பூர் தமிழ் நாடகக் கலையை வளர்த்தன.

இன்று, ‘ரவீந்திரன் நாடகக் குழு’, ‘அவாண்ட் நாடகக் குழு’, ‘அதிபதி நாடகக் குழு’, ‘இவன் நாடகக் குழு’ போன்ற நாடகக் குழுக்கள் உள்ளன. இக்குழுக்கள் இன்னும் தமிழ் நாடகக் கலையைப் போற்றும் வகையில் பல மேடை நாடகங்களை நடத்துகின்றனர். மேடை நாடகங்கள் நடத்துவதோடு பல நாடகப் பட்டறைகளும் நடத்தி வருகின்றன. இதனால், பல இளையர்கள் நாடகத் துறையில் சேரும் எண்ணிக்கையும் அவர்களது ஆர்வமும் கூடியுள்ளது. 2020-ஆம் ஆண்டு ‘அகம் மேடை நாடக’ அமைப்பு ‘நாடகவாதி 2 – நாடகமும் நாப்பழக்கம்’ என்னும் கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்தது. இதில் புகழ் பெற்ற நாடகக் கலைஞர்கள் சிங்கப்பூர் நாடகத் துறையைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினர். தங்கள் கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொண்ட நாடகக் கலைஞர்களில் ஒருவரான ஐஸ்வரியா சண்முகநாதன் கல்வியில் நாடகம் இணைப்பதைப் பற்றிப் பேசினார். “இணைப்பாட நடவடிக்கையாகவும் மேடை அனுபவமாகவும் மட்டுமில்லாமல் கல்வி அமைப்பில் நாடகக் கல்வி இடம்பெறவேண்டும். காரணம், நாடகத்துறை மதிப்பு வாய்ந்தது. சமூகத்தை

உணர்வுபூர்வமாக அறிந்துகொள்ள நாடகம் மாணவர்களுக்கு உதவுகிறது. அத்துடன் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்குத் தேவையான திறன்களைக் கற்றுக்கொள்ள நாடகம் பங்காற்றுகிறது,” என்றார் ஐஸ்வரியா (வெங்கடேஷ்வரன், 2020). இவ்வாறு, சிங்கப்பூரில் தமிழ் மேடை நாடகங்களுக்கு ஒரு தனிச் செல்வாக்கு உண்டு. இக்காலக்கட்டத்தில், சிங்கப்பூரில் தமிழ் நாடகங்களைக் கூடுதலாக அரங்கேற்றும் பெரும் பொறுப்பு இளையர் சமுதாயத்தையே சார்ந்திருக்கிறது.

சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தல்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த பெரும்பால தமிழர்கள் சிங்கப்பூரிலேயே நிரந்தரமாகத் தங்கி வாழத் தொடங்கினர். அதன் பிறகு தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி மீது கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். அவர்களில் பலர் தங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியில் படிக்க விரும்பினர். 1941-இல் 18 தமிழ்ப் பள்ளிகள் சிங்கப்பூரில் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் சுமார் 1000 மாணவர்கள் பயின்று வந்துள்ளனர். இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் இந்த எண்ணிக்கை படிப்படியாக உயர ஆரம்பித்தது. 1945-க்குப் பின்னர்தான் இரண்டாம் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை எல்லோரும் உணர்ந்தனர். இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுற்றதும் உருவாக்கப்பட்ட புதிய கல்விக் கொள்கையின் முக்கியக் கூறுகளில் ஒன்று இரண்டாம் மொழி கற்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியதாகும். அக்கல்வி கொள்கையின்படி ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தத்தம் தாய் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகப் பயில ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது.

பின்னர் 1959-ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் மொழி கட்டாயமானது. இதனால், தமிழை இரண்டாம் மொழியாகப் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. தமிழைத் தவிரப் பிற தென்னிந்திய மொழிகளைத் தங்கள் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்களும் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்க முன்வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க தகவலாகும் (திண்ணப்பன், 2016). தமிழ் பயிலும்

மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக, பல ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் இன்னும் பல தமிழாசிரியர்கள் வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டனர். இவ்வாறு, தமிழ் கற்கும் மாணவர்களது எண்ணிக்கையும் தமிழ்க்கல்வியின் தரமும் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தது. இதனால், ஆங்கில உயர்நிலை பள்ளிகளிலும் தமிழ்க்கல்வியைத் தொடர்ந்து கற்பிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

எனவே, 1955-க்கும் 1957-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மூன்று உயர்நிலை பள்ளிகளில் தமிழ் நிலையங்கள் தோன்றின. சுமார் 150 மாணவர்கள் இங்குத் தமிழ் கற்றனர். பின்னர் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் பல தமிழ் நிலையங்கள் தேவைக்கேற்ப ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தற்சமயம் சிங்கப்பூர் கல்வி அமைப்பின்கீழ் ஒன்பது தமிழ்மொழி நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1955-இல் முதன்முறையாகத் தமிழ் மொழியை ஆங்கில உயர்நிலை பள்ளிகளில் கற்பிக்கத் தொடங்கியபோது தமிழ் மொழியை ஒரு தேர்வு பாடமாகப் பயின்ற சுமார் 50 மாணவர்கள் கேம்பிரிட்ஜ் (Cambridge) தேர்வு எழுதினர். 1961-இலிருந்து கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகப் புதுமுகத் தேர்வில் தமிழையும் ஒரு முக்கியப் பாடமாகக் கொண்டு மாணவர்கள் தேர்வு எழுதினர். தொடக்கநிலை கல்வியோடு உயர்நிலை கல்வியையும் மாணவர்கள் பெற வேண்டும் என்ற காரணத்தால் 1960ஆம் ஆண்டு உமறுப்புலவர் தமிழ் உயர்நிலை பள்ளி உருவானது. சிங்கப்பூரில் இயங்கிவரும் தமிழ் மொழி நிலையங்களுள் இந்நிலையம் பெரியதொரு நிலையமாகத் திகழ்கிறது.

மாணவர்களின் நிலைக்கேற்ப நெகிழ்வுத் தன்மையுடன் பாடத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நோக்கங்கள் குறிக்கோள்கள், அணுகுமுறைகள், கருப்பொருள்கள், தலைப்புகள், நடவடிக்கைகள், நுண்திறன்கள், கருத்துப் பரிமாற்ற நடவடிக்கைகள், மொழிக் கூறுகள், மதிப்பீட்டு விளக்கக் குறிப்புகள் ஆகியவை இப்பாடத்திட்டத்தில் தெளிவாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நவீன மொழியியல் சிந்தனைகளும் மரபிலக்கணக் கூறுகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. கல்வி அமைச்சு தமிழ்

ஆசிரியர்களுக்குப் பாடத்திட்டங்களுடன் அதற்குத் தேவையான பயிற்றுக் கருவிகளையும் வழங்குகிறது. பாடநூல், பயிற்சிநூல், ஆசிரியர் கையேடு, படவில்லைகள், மின்னட்டைகள், பட அட்டைகள், மொழி விளையாட்டுகள், ஒலி, ஒளிப் படைப்புகள், உரையாடல்கள், கட்டுரைப் படங்கள், பெரிய புத்தகங்கள் எனப் பல்வேறு வகையான பயிற்றுக் கருவிகளைத் தமிழுக்கெனப் படைத்தளித்த பெருமை சிங்கப்பூருக்கு உண்டு. இவற்றைக்கொண்டு ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியின் மீது ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் கற்பிக்க இயலும். கல்வி அமைச்சு இது போன்ற முயற்சிகளை எடுப்பதற்கு முக்கியக் காரணம் மாணவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

மொழி திறன்கள்

மொழி மனிதனுக்குக் கருத்து பரிமாற்றக் கருவியாகத் திகழ்கிறது. நாளடைவில் மொழி மனிதனின் சிந்தனை திறனுக்கு ஊற்றாக அமைகிறது. கற்றல் கற்பித்தலில் கேட்டல், பேசுதல், படித்தல், எழுதுதல் அடிப்படை மொழி திறன்களாகும். இந்தத் திறன்களோடு இருவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றத் திறன்களையும் வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் சிங்கப்பூர் தமிழ் மொழிப் பாடத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன (குஞ்சுக்கண்ணன், 2013). தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்படும் இந்நிலையில் இருவழித் தொடர்பு மிக முக்கியக் கூறாகக் கருதப்படுகின்றது. கேட்டலும் படித்தலும் கொள்திறன்களாகும். இவை செய்திகளையும் கருத்துகளையும் அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. பேசுதலும் எழுதுதலும் ஆக்கத்திறன்களாகும். இவை கருத்துகளை வெளிப்படுத்த உதவுகின்றன. இந்த நான்கு அடிப்படை திறன்களோடு பேச்சுவழிக் கருத்துப் பரிமாற்றமும் எழுத்துவழிக் கருத்துப் பரிமாற்றமும் சிங்கப்பூர் தமிழ் பாடத்திட்டத்தில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

பேசுதல் திறன்

பேசப்படும் மொழிக்கே நீடித்த வாழ்வுண்டு.

எனவே, ஒரு மொழிக்கு அடிப்படையானது பேச்சுதான். தமிழ் மொழி பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என இரட்டை வழக்கு உடைய மொழி. அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ளப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்துவது பேச்சு வழக்கே ஆகும். மாணவர்களின் மொழித் திறன்களுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்குப் பேச்சுத் தமிழில் போதிய பயிற்சியையும் பேசிப் பழகுவதற்கு உரிய சூழலையும் வாய்ப்புகளையும் ஆசிரியர்கள் உருவாக்கித் தர வேண்டும். கல்வி அமைச்சு பேசுதல் திறனுக்கு உரிய கற்றல் கூறுகளை அமைத்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாணவரும் குரல் ஏற்ற இறக்கத்துடன், சரியான உச்சரிப்புடன், தெளிவாகவும் சரளமாகவும் பேச வேண்டும். மாணவர்கள் சூழலுக்கேற்பப் பேச்சுத் தமிழ் அல்லது எழுத்து தமிழில் பேச வேண்டும். மேலும், பல்வேறு சூழல்களில் கருத்துகளைப் பயன்முனைப்புமிக்க முறையில் கூற வேண்டும். கேட்போரின் தன்மையையும் சூழலையும் புரிந்து கொண்டு பதில் அளிக்கத் தெரிந்திருப்பது அவசியமாகும். மேற்குறிப்பிட்ட கற்றல் கூறுகளை மாணவர்கள் அடைவதன் வழி தமிழ் மொழியைப் பிழையின்றிச் சரளமாகப் பேச இயலும்.

பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றத் திறன்

கருத்துப்பரிமாற்றம் என்பது வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் முக்கியமான திறன்களில் ஒன்றாகும். மனிதன் என்பவன் ஒரு 'சமுதாய விலங்கு' (social animal) என்று அரிஸ்டாடில் கூறியுள்ளார். மனிதன் உலகத்திற்குத் தனியாக வந்தாலும் பிறருடன் சேர்ந்து வாழும் குணம் உடையவன்தான். மனிதர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்புகொள்ளக் கருத்துப்பரிமாற்றத் திறன்கள் தேவைப்படுகின்றன. கல்வி அமைச்சு நான்கு அடிப்படை மொழி திறன்களோடு கருத்துப்பரிமாற்றத் திறன்களையும் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்ததிற்கு முக்கியக் காரணம் தமிழ் மொழி சிங்கப்பூரில் ஒரு வாழும் மொழியாகத் திகழ வேண்டும் என்பதே ஆகும். மாணவர்கள் பள்ளியிலும் வெளியிலும் தன்னம்பிக்கையோடு தமிழில் பேசினால்தான் தமிழ் மொழி வாழும் மொழியாக இருக்கும்.

மாணவர்கள் தமிழில் தயக்கமின்றிச் சரளமாகப் பேசும்போது அவர்கள் மொழியாற்றல் மிக்கவர்களாகத் திகழ்வார்கள் (கல்வி அமைச்சு, 2014). பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றத் திறன் மேம்படப் பேச்சுத்தமிழ் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தொடக்கநிலை தமிழ் பாடத்திட்டங்களிலும், பாலர் பள்ளி தமிழ் பாடத்திட்டங்களிலும் பேச்சுத் தமிழை மேம்படுத்த நாடக உத்திகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும்போது ஏற்படும் சவால்கள்:

ஒருவனுக்குத் தன் தாய்மொழி பிறப்பிலிருந்தே சேர்ந்து வளர்கிறது (கோவிந்தசாமி, 2013). ஆனால், தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட சில மாணவர்களுக்குக் கூடத் தமிழில் உரையாடப் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. எனவே, ஒரு மொழி ஒருவனுக்குத் தாய்மொழியாக மட்டும் இல்லாமல் பிறப்பிலிருந்தே பேச்சுமொழியாகவும் இருக்கும்போதுதான் அம்மொழி இயற்கையாகவே அவனோடு சேர்ந்து வளரும். இதற்கு மாணவர்களது சூழலே அடிப்படை ஆகும். கர்ப்பகாலத்தில் குழந்தையின் செவித்திறன் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளரும். இதன் விளைவாகக் குழந்தை நீங்கள் எதிர்பார்த்ததை விட வெகு முன்னதாகவே வெளி உலகத்திலிருந்து தகவல்களைப் பெறுவார்கள். மருத்துவ ஆய்வின் படி, கருவிலிருக்கும் குழந்தைக்கு ஏழாவது மாதத்திலேயே கேட்கும் திறன் வந்துவிடும் (சுந்தரேசன், 2017). குழந்தைகள் கருவில் இருக்கும் போதே தங்கள் சுற்றியுள்ள ஒலிகளைக் கேட்டுத்தான் வளர்கிறார்கள். எனவே, குழந்தைகள் வளரும் சுற்றுச்சூழலில் அதிகமாகப் பேசப்படும் மொழிதான் அவர்களோடு சேர்ந்து வளரும். அவ்வாறு, பிள்ளைகள் இல்லங்களில் அன்றாடம் தமிழ் மொழியைக் கேட்டும் பேசியும் வந்தால் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழியை ஒரு பாடமாகப் படிப்பதில் சிக்கல்கள் அதிகம் எதிர்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால், பல்லினச் சமுதாயமான சிங்கப்பூரில் ஆங்கிலத்தின் தாக்கத்தினால் அதுவே இல்லங்களிலும் பேசப்படுகிறது. ஆகையால், மாணவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியை

இரண்டாம் மொழியாக வகுப்பறையில்ல்தான் கற்றுக்கொள்கின்றனர்.

பெரும்பாலான மாணவர்கள் இரண்டாம் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளச் சிரமப்படுவதற்கு முக்கியக் காரணம் அவர்களது மனப்போக்கு (கோவிந்தசாமி, 2013). பல மாணவர்கள் இரண்டாம் மொழியை ஓர் முக்கியப் பாடமாகக் கருவதில்லை. இரண்டாம் மொழியைக் கற்பதினால் என்ன பயன் என்றுதான் பலர் எண்ணுகின்றனர். வகுப்புகளில் பலதரப்பட்ட மொழி சூழல்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் இருப்பர். அவ்வாறு, வேறுபட்ட மொழி திறன்கள் உடைய மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பது மிகவும் சிரமம். எனவே, சிங்கப்பூரில் முதல் மொழியின் ஆதிக்கம் இரண்டாம் மொழியான தமிழைப் பாதித்துள்ளது (மாரிமுத்து, 2000).

தமிழ் மொழி புழக்கம் குறைவதற்குச் சூழல் மட்டும் காரணமில்லை. தமிழ் எழுத்துகளின் ஒலி வடிவமும் ஒரு காரணம். தமிழ் மொழியில் ஒரே எழுத்து பல்வேறு ஒலி வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால், தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழில் பேசுவதற்குச் சிரமப்படுகிறார்கள். தமிழ் மொழியில் ஓர் எழுத்தின் ஒலி அதனை அடுத்து வரும் எழுத்தின் ஒலிக்கேற்ப மாறுதல் அடைவது இயற்கை. எடுத்துக்காட்டு, 'க்' என்னும் எழுத்து 'கடல்' என்னும் சொல்லில் 'k' என்று ஒலிக்கப்படுகிறது. அதே 'க்' என்னும் எழுத்து 'பங்கு' என்னும் சொல்லில் 'g' என்று ஒலிக்கப்படுகிறது. 'பகல்' என்னும் சொல்லிலும் 'க்' என்னும் எழுத்து 'h' என்று ஒலிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு, சொல் அமைப்புக்கு ஏற்ப ஒரே தமிழ் எழுத்தின் ஒலிகள் திரிபடைந்து ஒலிக்கின்றன. இதனை மாற்றொலிகள் என்று ஆய்வாளர்கள் அழைக்கின்றனர் (கஜேந்திரன், 2017).

ஆகவே, சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகப் பயிலும் மாணவர்களின் இல்லத்தின் சூழல் காரணமாகவும், ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத்தின் காரணமாகவும், தமிழ் மொழியின் ஒலிப்பு வேறுபாடுகள் காரணமாகவும், மாணவர்கள் தமிழில் பேசச்

சிரமப்படுகிறார்கள். இதனால், மாணவர்களின் ஆர்வ நிலையும் குறைகின்றது.

சிரமங்களை நீக்கும் வழி

தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்கள் தமிழில் பேசுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாணவர்கள் தொடர்ந்து தமிழில் பேசுவதற்கு ஏற்றச் சூழல் இருக்க வேண்டும். ஒரு மாணவன் மற்றொரு மாணவனோடு உரையாட ஊக்குவிக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்தாலும் சிங்கப்பூரில் ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத்தை நீக்குவது இயலாத ஒன்றாகும். உலகெங்கும் ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்கு பரவியுள்ளதால் அம்மொழி மிகவும் அவசியம். எனவே, சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியின் புழக்கத்தை அதிகரிக்கத் தமிழ் மொழி மீது மாணவர்கள் கொண்டுள்ள ஆர்வ நிலையை அதிகரிக்க வேண்டும். எளிதில் செய்ய முடியாத காரியங்களையும் விருப்பத்தோடு செய்தால் அது சாத்தியமாகும். ஆகையால், ஒவ்வொரு வகுப்பும் மாணவர்களை ஈர்க்கும் வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு அனைத்துத் தமிழ் எழுத்துகள் தெரிந்தாலும் அதில் எளிதில் பேசிட முடியாது. மாணவர்கள் தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலிப்பு வேறுபாடுகளை அறிந்து, சரியாகப் பேசச் சொல்வளம் அதிகம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மாணவர்கள் வாசிக்கவும் பேசவும் வேண்டும். மாணவர்களைக் கதை புத்தகங்கள், நாவல்கள் போன்றவற்றை வாசிக்கக் கூறினால் அவர்களுக்குச் சலிப்பு தட்டிவிடும். எனவே, மாணவர்களுக்கு நடவடிக்கை கலந்த வாசித்தல் இருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் சொல் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு சூழலுக்கு ஏற்பப் பேச வேண்டும். மாணவர்களுக்கு ஏற்றச் சூழலையும் உற்சாகத்தையும் நாடக நடவடிக்கைகள் வழங்குகிறது என்பது ஆனந்த்அரசு என்னும் ஆய்வாளரின் கருத்தாகும் (ஆனந்த் அரசு et.al, 2017).

நாடகக் கல்வி

நாம் இப்போது நவீனக் கல்வி அளிக்கக் கூடிய காலத்தில் இருக்கின்றோம். கற்றல் கற்பித்தலில் நாடகத்தை இணைப்பது ஒரு

நவீனக் கற்றல் அனுபவம் என்று மேற்கத்திய நாட்டு ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர் (ஆனந்த்அரசு et.al, 2017). ஆனால், நாடகக் கல்வி என்பது தமிழர் மரபில் இருந்த ஒன்றாகும். முத்தமிழுள் ஒன்றான நாடகத் தமிழ் சங்கக் காலத்திற்கு முன்பே தோன்றி இன்று வரை மக்கள் மனதில் இடம் பிடிக்கும் ஒரு கலையாக வாழ்ந்து வருகிறது. நாடகக் கல்வி என்பது மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் சந்திக்கக்கூடிய இக்கட்டான குழலைச் செயற்கையாக அமைத்து, அந்தச் சிக்கலின் பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்று கற்றுக்கொடுப்பதே ஆகும் (இராமசுவாமி et.al, 1999). இவ்வாறு, நாடகக் கல்வி வழி மாணவர்கள் தங்களைத் தயார் படுத்திக்கொள்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் தங்கள் சிந்தனைத் திறனையும் மேம்படுத்துகிறார்கள்.

நாடகம் பல உறுப்புகளைக் கொண்டது. கதை, பாத்திரப்படைப்பு, காட்சியமைப்பு, வசனம், நடிப்பு, வேடப் பொருத்தம், அரங்கம் என்று பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குவது நாடகம் ஆகும். மக்கள் தொடர்புகொள்வதற்கு மொழியைப் பயன் படுத்துவதற்கு முன் நடிப்பின் (சைகைகள்) வழி தங்கள் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினர் (இராமசுவாமி et.al, 1999). இன்றும், மொழி தெரியாத இடத்தில், ஒருவரிடம் நடித்து, சைகை காட்டித்தான் செய்தியைப் பரிமாறிக் கொள்கிறோம். எனவே, நடிப்பு என்பது எல்லாரிடமும் இயல்பாகவே இருந்து வரும் ஒரு கலையாகும். அதைச் செம்மை படுத்தச் சிறிது பயிற்சி வேண்டும். இவ்வரிய கலையைக் கற்றல் கற்பித்தலில் இணைத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் தமிழ் மொழியை எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் கற்பிக்கலாம் (ஜெகதீசன், 2000).

நாடகம் வழி தமிழ் மொழியைக் கற்பித்தல்

நாடகம் மாணவர்களின் கற்றல் திறன்களை வளர்க்கும் ஆற்றல் உடையது என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. மனதின் ஆற்றலில் முக்கியமானது கற்பனையே. கற்பனை ஊற்றுப்பெருக்கு இன்றேல் எந்தக் கலையும் வளராது. பிள்ளைகள்

ஊன்கண்ணால் காண முடியாதவற்றையெல்லாம் மனக் கண்ணால் காண்கின்றனர் (நெடுமாறன், 2013). கற்பனை சக்தியினால்தான் குழந்தைகள் அரிதான செயல்களைக் கூட எளிதாக நிறைவேற்றுகின்றனர். குழந்தைகள் பெற்றோராக, ஆசிரியராக, அரசனாக, மிருகமாகப் பாத்திரமேற்று நடிப்பதில் பேரின்பம் அடைகின்றனர். இவ்வாறு, நாடக உத்திகள் கற்றல் கற்பித்தலில் மகிழ்வூட்டும் கற்பித்தல் முறையாகக் கருதப்படுகின்றன. நாடகம் வழி மாணவர்கள் சமூகத்திலும் இல்லங்களிலும் மாறி வரும் மொழிச்சூழலுக்கு ஏற்பத் தமிழ் மொழியை எவ்வாறு கையாளுவது என்பதைத் தெரிந்திருப்பர்.

“தைவானிலும், சீனாவிலும் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, பின்தங்கிய மற்றும் நடுநிலை மாணவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் நாடகத்தில் ஈடுபட்டுக் கூச்சமின்றி அன்னிய மொழியைப் பேசி மீள்திறன் மாணவர்களுக்கு ஈடாகச் சிறந்து விளங்குகின்றனர் என்கிறார் கார்சின்” (குஞ்சுக்கண்ணன், 2013). “சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்” என்னும் பழமொழிக்கு ஏற்பத் தமிழில் சரளமாகவும் பிழையின்றியும் பேசுவதற்குத் தொடர்ச்சியான பயிற்சி தேவை. தமிழில் உரையாடக் குறைவான சொற்களஞ்சியம் உள்ளவர்கள் கூட வகுப்பில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட நாடக நடவடிக்கைகள் வழிவகுக்கின்றன. நாடகம் வழி மாணவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ள இயலும். ஒரு மொழி தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க மனிதர்கள் அதில் உரையாட வேண்டும். எனவேதான், பாடத்திட்டத்தில் அடிப்படை பேச்சுத் திறனோடு பேச்சு வழி கருத்துப்பரிமாற்றம் என்னும் திறனும் கற்பிக்கப்படுகிறது. வகுப்பறையில் மாணவர்களை நாடக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்துவதன் வழி அவர்கள் தமிழில் அதிகமாக உரையாடுவார்கள். மேலும், மாணவர்கள் கூச்சம் இன்றியும் உச்சரிப்புப் பிழை இன்றியும் உணர்ச்சிப் பாங்குடனும் சரளமாகப் பேச நாடக உத்திகள் உதவியாக இருக்கும் (நெடுமாறன், 2013). நாடக நடவடிக்கைகள் மாணவர்களிடையே ஓர்

உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்துவதால் அவர்கள் தமிழ் மொழியில் ஆர்வத்தோடு பேசுவார்கள். இவ்வாறு, தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்கள் கருத்தினை உள்வாங்கிக்கொண்டு வெளிக்கொணர நாடக உத்திகள் உதவியாக இருக்கும்.

நாடக உத்திகள்

கற்றல் கற்பித்தலை எளிதாக்க ஆசிரியர்கள் உத்திகளைக் கையாளுகின்றனர். பல்வேறு கற்றல் நிலைகளில் உள்ள மாணவர்களுக்குப் பொருத்தமான பாடத்திட்டங்களை உருவாக்க ஆசிரியர்கள் பல கற்பித்தல் உத்திகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவற்றில் நாடகக் உத்திகளும் அடங்கும். மேடை நாடக கலை வளர வளர அது பல புதிய உத்தி முறைகளையும் அவ்வப்போது பெற்று வளர்ந்து வந்துள்ளது. நடிப்புக் கலைக்குரிய விதிகள் பல உள்ளன. பல்வேறு உணர்ச்சிகளை, இயக்கம், கை, கால் அசைவுகள், முகக்குறிப்பு, உரையாடல், ஆகியவற்றின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் முறைகளை அந்த விதிகளிலிருந்து உணரலாம் (இராமசுவாமி et.al, 1999). இவ்வாறு நாடகத்தின் விதிகளைச் சரியாகப் பின்பற்றப் பல நாடக உத்திகள் உள்ளன. மாணவர்களை இந்த உத்திகளின் வழி நடிக்க வைப்பதால் அவர்களின் கூச்சச் சுவாவம் மறைந்து தன்னம்பிக்கை வளர்கிறது. பேச்சுத் திறனும் உச்சரிக்கும் பாங்கும் மேம்படும் படைப்பாற்றல் மற்றும் புத்தாக்கச் சிந்தனையும் பெருகும் (ஜெகதீசன், 2000). பேச்சுத் திறனையும் பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றத் திறனையும் மேம்படுத்தப் பரிந்துரைக்கப்படும் நாடக உத்திகளைத் தொடர்ந்து காண்போம்.

போலச் செய்தல்:

நாடகம் என்பது போலச் செய்தலின் வழியாகத் தோற்றம் பெற்றது என்று அரிஸ்டாடில் கூறியுள்ளார். நாம் காணும் மற்றும் கேட்கும் ஒன்றை அது போலவே சித்திரிப்பது போலச் செய்தல் எனப்படும். போலச் செய்தல் என்பது ஒலிகள், செயல்கள் மற்றும் முகபாவனைகளை ஒருங்கிணைக்கும் தகவல்தொடர்பு உத்தியாகும். இந்த உத்தியை இளம் குழந்தைகள் பேசத்

தொடங்குவதற்கு முன் தங்களை அறியாமலேயே செய்யத் தொடங்கிவிடுகின்றனர். குழந்தைகள் எட்டு மாதக் காலத்திலிருந்தே கைத்தட்டல் போன்ற கை சைகைகளைப் பின்பற்றத் தொடங்குகின்றனர் (Charman, 2006). குழந்தை உளவியலாளர்களும் போலச் செய்தல் பற்றி தங்கள் ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஜீன் பியாஜே (Jean Piaget) என்பவர் அறிகை விருத்தி (Cognitive Development) பற்றிய உளவியல் விளக்கத்தினை முன்மொழிந்தார். அவரது கருத்துப்படி குழந்தையின் வயதுக்கேற்பப் பல்வேறு படிநிலைகளில் அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. பியாஜே குழந்தையின் அறிவு வளர்ச்சி நிலைகளை நான்கு வகையாகப் பிரித்துள்ளார். குழந்தைகள் பிறப்பு முதல் 2 வயது வரை புலன் இயக்கப் பருவத்தில் இருப்பார்கள். இந்த நிலையில் குழந்தைகள் தனக்கென்று ஓர் உலகத்தை உருவாக்கிக் கொள்கிறது. குழந்தைகளுக்கு அடிப்படை நினைவு தோன்ற ஆரம்பித்தவுடன் பிறரைப் போலவே தானும் செய்யக் கற்றுக் கொள்கின்றன. இவ்வாறு, போலச் செய்தல் என்பது குழந்தைகளிடம் இயல்பாக உள்ள திறனாகும்.

எனவே, குழந்தைகள் முன் சிறந்த வகையில் பேசுவதும் நடந்து கொள்வதும் முக்கியமாகும். மாணவர்கள் போலச் செய்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதன் வழி வாய்மொழியில் அதிகப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வார்கள். மேலும், மாணவர்கள் பல சொற்களைப் பின்தொடர்ந்து பேசித் தங்களின் வாய்மொழியை மேம்படுத்துவர். வகுப்பறைகளில் போலச் செய்தல் நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் மாணவர்கள் கற்றுக்கொண்ட சொற்களை அதன் பொருத்தமான செயல்கள் மற்றும் பாவனையுடன் இணைப்பார்கள் (Charman, 2006). எடுத்துக்காட்டாக, குழந்தை பெரும்பாலும் தங்கள் பெற்றோரைப் பின்தொடர்ந்து தொலைபேசியை எடுத்து "ஹலோ" என்று கூறுகிறது. ஆகவே, போலச் செய்தல் என்னும் உத்தியைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் சொல்வளம், உச்சரிப்பு, வாக்கிய அமைப்பு, இருவழித் தொடர்பு முதலியவற்றை மேம்படுத்தலாம்.

பாகமேற்று நடித்தல்:

பாகமேற்று நடித்தல் என்பது நாடகத்தின் ஓர் பகுதியாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட பாத்திரத்தையும் சூழலையும் கற்பனை செய்து, அந்தப் பாத்திரத்தைப் போல் பேசுவதும் நடந்துகொள்வதும் பாகமேற்று நடித்தல் எனப்படும். பாகமேற்று நடித்தல் உண்மையான சூழ்நிலையை நெருங்கி வருவதற்கான பாதுகாப்பான வழியை மாணவர்களுக்கு வழங்குகிறது. எனவே, ஒரு மொழியைப் பல அறியாத சூழல்களில் பயன்படுத்த அறிவதற்குப் பாகமேற்று நடித்தல் உதவியாக இருக்கும் (Glover, 2014). கல்வி அமைச்சின் 2015-ஆம் ஆண்டின் தமிழ் மொழி பாடத்திட்டத்திலும் பாகமேற்று நடித்தல் என்னும் உத்தி பேச்சு திறனையும் பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரி மாற்றத்தையும் வளர்க்கப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுள் ஒன்றாகும்.

ஆசிரியர் வகுப்பறைகளில் ஒரு கதையைக் கூறுவார். பிறகு, ஆசிரியர் மாணவர்களைக் கதையில் உள்ள கதாபாத்திரங்களைப் பாகமேற்று நடிக்கக் கூறுவார். மாணவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்ட ஆசிரியர் கதையின் முடிவைக் கூறமாட்டார். மாணவர்கள் கதையின் முடிவைக் குழுவாக யூகித்துப் பாகமேற்று நடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு, பிள்ளைகள் ஏற்கனவே வாசித்த கதையையொட்டிப் பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கும் போது பேசுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. பிள்ளைகள் இத்தகைய நடவடிக்கையில் அதிக விருப்பத்தோடு ஈடுபடுவார்கள் இதனால் இவர்களது சொல் வளம் மேம்படுகிறது. மேலும், இதன் வழி தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட புதிய சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பார்க்கும் வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். இது போன்ற நாடக நடவடிக்கைகள் கூடிக்கற்றலை ஆதரிக்கின்றன. பாகமேற்று நடித்தல் என்னும் நாடக உத்தி தொடக்கநிலையில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மாணவர்களிடம் பாகமேற்று நடிக்கக் கொடுக்கப்படும் சூழல் அவர்கள் அனுபவித்ததாக அல்லது பார்த்ததாக இருக்க வேண்டும். எனவே, தேர்ந்தெடுக்கும் கதை, கதாபாத்திரம், சூழல் அனைத்தும் மாணவர்களின் வயதிற்கு ஏற்புடையதாக இருக்க

வேண்டும்.

இந்த நாடக உத்தியை மீத்திறன், சராசரி மற்றும் பையப்பயிலும் மாணவர்களுக்கு வெவ்வேறு வகையில் கொண்டு செல்லலாம். எடுத்துக்காட்டாக, மீத்திறன் மற்றும் சராசரி மொழியாற்றல் உள்ள மாணவர்கள் கதாபாத்திரமாகக் கற்பனை செய்து கதையின் முடிவை நடித்துக் காட்டலாம். பையப்பயிலும் மாணவர்கள் கதையில் வரும் ஏதேனும் ஒரு காட்சியை நடித்துக் காட்டலாம். மாணவர்கள் பாகமேற்று நடிக்கும் போது ஆசிரியர்கள் மாணவர்களது சொல் பயன்பாடு, உச்சரிப்பு, தொனி போன்ற பல்வேறு கூறுகளுக்குக் கவனம் செலுத்த முடியும். இவ்வாறு, பல்வேறு கற்றல் நிலைகளில் உள்ள மாணவர்களைப் பேசத் தூண்டும் நடவடிக்கையாகப் பாகமேற்று நடித்தல் அமைகிறது.

முதன்மை இருக்கை

‘முதன்மை இருக்கை’ (Hot Seat) என்பது ஒரு நாடக உத்தி. இந்த நடவடிக்கையின் போது மாணவர்கள் அரை வட்டமாக அல்லது முழு வட்டமாக அமர்ந்திருப்பர். அந்த வட்டத்திற்கு முன்னால் அல்லது நடுவில் ஒரு நாற்காலி வைக்கப்படும். பங்கேற்பாளர் ஒரு கதாபாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த நாற்காலியில் அமர வேண்டும். பங்கேற்பாளர் நாற்காலியில் அமர்ந்தவுடன் அந்தக் கதாபாத்திரமாகவே மாறிப் பிற மாணவர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டும். பங்கேற்பாளர் கதாபாத்திரத்தின் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், இலக்குகள் முதலிய கூறுகளை நினைவில் கொண்டு பேச வேண்டும். ஆகையால், இந்த நடவடிக்கை ‘முதன்மை இருக்கை’ என்னும் பெயரைப் பெற்றது.

முதன்மை இருக்கை என்பது நாடகப் பயிற்சிகள், ஒத்திகைகள் மற்றும் பிற படைப்புக் கலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு பயிற்சியாகும். கலை சார்ந்த சூழல்களுக்கு மட்டும் இந்த அணுகுமுறை அமைக்கப்படவில்லை. எல்லா வகையான சூழ்நிலைகளுக்கும் இந்த உத்தியை மாற்றியமைக்கலாம். ‘முதன்மை இருக்கை’

உத்தி பேச்சுத் திறனை வளர்த்துக்கொள்ள ஒரு சிறந்த வழியாகும். இந்த அணுகுமுறை பாத்திரமேற்று நடித்தல், பொது இடங்களில் பேசும் திறன், பேச்சுவழிக் கருத்துப் பரிமாற்றத் திறன் முதலியவற்றை மேம்படுத்தும். இந்த உத்தி மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனைச் சுவாரசியமான முறையிலும் பயனுள்ள வழியிலும் வளர்க்க உதவுகிறது. மேலும், இந்த உத்தி மாணவர்களின் சிந்திக்கும் திறனையும் மேம்படுத்தும் எதிர்பாராத கேள்விகளுக்கு உடனுக்குடன் உடன் பதிலளிக்கும் திறனையும் மேம்படுத்தும். இவ்வாறு, முதன்மை இருக்கை என்னும் உத்தி மாணவர்களுக்கு வகுப்பின் போது பயனுள்ள, விரைவான மற்றும் எளிதான ஒரு கலந்துரையாடலில் பங்கேற்கும் இடத்தை வழங்குகிறது. இதன் வழி ஆசிரியர்கள் வகுப்பறையில் அனைவரது குரல்களையும் கேட்க முடியும்.

மனச்சான்று வழியில்

‘மனச்சான்று வழியில்’ (Decision Alley) என்பது ஒரு நாடக உத்தியாகும். இது பெரும்பாலும் கல்வி அமைப்புகளில், குறிப்பாக மொழி மற்றும் பேசுதல் திறன்களைக் கற்பிக்கவும் மேம்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையை அல்லது முடிவை வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களிலிருந்து ஆராயத் தனிநபர்களை அனுமதிக்கும் ஓர் உத்தியாகும். மனச்சான்று வழியில் என்னும் நாடக உத்தி ஒரு கதாபாத்திரம் எதிர்கொள்ளும் எந்த விதமான இக்கட்டான சூழ்நிலையையும் ஆராய்வதற்கான பயனுள்ள ஒரு வழியாகும். இந்த உத்தி ஒரு சூழலில் ஏற்படும் முக்கியமான தருணத்தை இன்னும் விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது.

இந்த உத்தியைத் தமிழ் வகுப்புகளில் பயன்படுத்தி மாணவர்களைப் பேச்சுவழிக் கருத்துப்பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடுத்தலாம். முதலில் ஆசிரியர் ஓர் இக்கட்டான சூழலை மாணவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். மாணவர்கள் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய சூழலாக அது இருக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் அந்தச் சூழலைப் புதிதாக உருவாக்கியோ அல்லது கதைப்புத்தகங்களிலிருந்து

எடுத்தோ மாணவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்தலாம். பிறகு, பங்கேற்பாளர்கள் இரண்டு வரிசையில் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்நோக்கும் வகையில் நிற்க வேண்டும். குறைந்தது ஒருவராவது நடந்து செல்ல நடுவில் இடத்தை விட்டுப் பங்கேற்பாளர்கள் நிற்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு ‘மனச்சான்று வழியை’ பங்கேற்பாளர்கள் உருவாக்குவர். கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சூழலில் உள்ள முக்கியக் கதாபாத்திரமாக ஏற்று நடிக்கும் மாணவர், ‘மனச்சான்று வழியில்’ நடந்து செல்ல வேண்டும். அந்த மாணவர் நடக்கும்போது, மனச்சான்று வழியை உருவாக்கிய பங்கேற்பாளர்கள் தங்களின் வெவ்வேறு எண்ணங்கள், கருத்துகள் அல்லது கதாபாத்திரம் அனுபவிக்கும் உணர்வுகளை உரக்கக் கூற வேண்டும். இதன் மூலம் நடந்து செல்பவர் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களைக் கேட்பார். இந்த நடவடிக்கை முடிந்த பிறகு, பங்கேற்பாளர்கள் தங்கள் அனுபவங்கள், கருத்துகள் மற்றும் பயிற்சியிலிருந்து அவர்கள் கற்றுக்கொண்டவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு கலந்துரையாடல் நடைபெறும். இதன் வழி மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களின் பிரதிபலிப்புகளை வகுப்பின் முன் எடுத்துரைக்க முடியும்.

இவ்வாறு, மனச்சான்று வழியில் என்னும் உத்தி விமர்சனச் சிந்தனை, புத்தாக்கச் சிந்தனை, மற்றும் பிறர் இடத்திலிருந்து சிந்திக்கும் திறனை ஊக்குவிக்க ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான வழியாகும். மேலும், மாணவர்கள் தங்களின் எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் வாய்மொழியாகத் தன்னம்பிக்கையுடன் வெளிப்படுத்த இது ஒரு சிறந்த உத்தியாகும். பொது இடங்களில் பேசுவது தொடர்பான கூச்சத்தையும் பயத்தையும் சமாளிப்பது பேச்சு திறன்களை வளர்ப்பதற்கான இன்றியமையாத அம்சமாகும். இதை மனச்சான்று வழியில் என்னும் நாடக உத்தி உறுதி செய்யும்.

அசையா நிலை

‘அசையா நிலை’ (Freeze Frame) என்னும் நாடக உத்தியின் வழி மாணவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தை அல்லது காட்சியைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல் அசையாமல்

இருக்க வேண்டும். இந்த உத்தி பெரும்பாலும் நாடக வகுப்புகள் அல்லது குழு உணர்வை மேம்படுத்தும் பயிற்சிகளில் பயன்படுத்தப்படும். அசையா நிலை உத்தியின் நோக்கமே ஒரு சூழலில் காணப்படும் உணர்ச்சிகள், உறவுகள் மற்றும் கருத்துகளை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதாகும். இந்த உத்தி குறிப்பாக உடல் பாவனையை வெளிப்படுத்தவும், மறைமுகமாகப் பேச்சுத்திறன் வளர்ச்சிக்கும் பங்களிக்கும்.

ஆசிரியர் ஒரு குறிப்பிட்ட காட்சியை அல்லது சூழலை மாணவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்துவார். அந்தச் சூழலில் காணப்படும் முக்கியமான தருணத்தை மாணவர்கள் அசையா நிலையில் சித்தரிக்க வேண்டும். இதன் வழி மாணவர்கள் ஒரு காட்சியில் காணப்படும் உணர்ச்சிகள், உறவுகள் மற்றும் செயல்களை அவர்களின் உடல், சைகைகள், மற்றும் முகபாவனைகளைப் பயன்படுத்திக் காட்டுவர். அசையா நிலை நடவடிக்கைக்குப் பிறகு, மாணவர்கள் உருவாக்கிய அசையா நிலை அமைப்பைப் பற்றி பகுப்பாய்வு செய்வார்கள். பங்கேற்பாளர்கள் ஒவ்வொரு அசையா நிலை அமைப்பிலும் என்ன பார்க்கிறார்கள், வெளிப்படுத்தப்பட்ட உணர்ச்சிகள் பற்றியும் கதாபாத்திரங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் பற்றியும் விவரித்துக் கலந்துரையாடலாம். மேலும், ஆசிரியர் கொடுக்கப்பட்ட காட்சியில் சில மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தலாம். மாணவர்கள் அதற்கேற்ப மீண்டும் புதிய அசையா நிலை அமைப்புகளை உருவாக்கலாம். இதன் வழி மாணவர்களிடையே நெகிழ்வுத்தன்மையும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் திறம்படத் தொடர்பு கொள்ளும் திறனையும் ஊக்குவிக்கிறது. மாணவர்கள் அசையா நிலை அமைப்புகளை விவரிக்கும் போது, அவர்கள் அடிப்படையில் கதை சொல்லலில் ஈடுபடுகிறார்கள். இது பேச்சுத் திறன் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிக்கிறது. அசையா நிலை உத்தி வாய்மொழி அல்லாத நுட்பமாக இருந்தாலும், பங்கேற்பாளர்கள் வர்ணித்தல், பிரதிபலிப்பு மற்றும் கலந்துரையாடல் மூலம் பேச்சுத் திறனை வளர்த்துக்கொள்கின்றனர். நாடகம் மற்றும் பேச்சு திறன் மேம்பாட்டிற்கான

பயனுள்ள கருவியாக அசையா நிலை உத்தி அமைகிறது.

இவ்வாறு, மேற்குறிப்பிட்ட உத்திகள், பலதரப்பட்ட மாணவர்களைத் தங்களுடைய மொழி திறத்திற்கு ஏற்பக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட வழிவகுக்கின்றன. தொடக்கநிலை வகுப்புகளில் கதைகள் வழி இந்த உத்திகளை அறிமுகப்படுத்தலாம் என்று கல்வி அமைச்சு குறிப்பிடுகிறது.

ஆய்வு முறை (Methodology):

தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகப் பயிலும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்திகள் எத்தகைய பங்கை வகிக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும். மேலும், ஆசிரியர்கள் தங்கள் பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் நன்மைகளையும், சவால்களையும் இந்த ஆய்வு ஆராய விரும்புகிறது. எனவே, இந்த ஆய்விற்குத் தரம் சார்ந்த ஆய்வு (Qualitative Research) மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆய்வின் வடிவமைப்பு

தனி நபரின் எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும், கருத்துகளையும் சேகரித்து அவற்றிற்கான காரணங்களையும் பகுப்பாய்வு செய்வதே தரம் சார்ந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும் (Bailey, 1987). தரம் சார்ந்த ஆய்வு முறை காலப்போக்கில் பல மாற்றங்களையும் மேம்பாடுகளையும் அடைந்துள்ளது. தரம் சார்ந்த ஆய்வு முறை பல கூறுகளை உள்ளடக்கியது. இந்த அத்தியாவசியக் கூறுகளை முதன் முதலில் 1925-ஆம் ஆண்டில் உளவியலாளர் பால் பெலிக்ஸ் லாசர்ஸ்பீல்டின் (Psychologist, Paul Felix Lazarsfeld) ஆய்வில் அடையாளம் காணப்பட்டது என்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் (Bailey, 2014). தரம் சார்ந்த ஆய்வு முறையை மேம்படுத்திய முன்னோடிகளில் வில்லியம் ஜேம்ஸ் (William James) குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் ஓர் அமெரிக்க உளவியலாளரும் தத்துவவாதியும் ஆவார். வில்லியம் ஜேம்ஸ் (William James) மனிதர்களின்

தனிப்பட்ட அனுபவங்களையும் எண்ணங்களையும் ஆராய்வதின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி வலியுறுத்தினார். இவர்களது உளவியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் தரம் சார்ந்த ஆய்வு முறைக்கு ஓர் அடித்தளத்தை அமைத்தது. எனவே, இவர்களது அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றி இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆசிரியர்கள் தங்கள் கற்பித்தலில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் வழி அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பயன்கள், சவால்கள் ஆகிய அனுபவங்களை இந்த ஆய்வின் வழி சேகரிக்க வேண்டும். மேலும், நாடக உத்திகள் மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப் பற்றியும் கண்டறிய வேண்டும். எனவே, தரம் சார்ந்த ஆய்வு முறை இந்த ஆய்விற்கு மிகப் பொருத்தமாக இருந்தது.

ஆய்வுக்கு உட்பட்டோர்

தரம் சார்ந்த ஆய்வின் வழி பங்கேற்பாளர்களின் அனுபவங்களையும் கண்ணோட்டங்களையும் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும், இந்த ஆய்வின் மூலம் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கற்பித்தலில் நாடக உத்திகளைச் செயல்படுத்தும்போது எதிர்கொள்ளும் அனுபவங்கள், அணுகுமுறைகள் மற்றும் சவால்களைக் கண்டறிய வேண்டும். எனவே, பொருத்தமான தரவுகளைப் பெற ஆய்வுக்கு உட்பட்டோரை மிகவும் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

இந்த ஆய்விற்கு ஐந்து ஆசிரியர்களும் ஐந்து பெற்றோர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்த ஆய்வு கற்றல் கற்பித்தலில் பயன்படுத்தப்படும் நாடக உத்திகளைப் பற்றி அமைந்திருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆய்விற்குத் தங்கள் கற்பித்தலில் நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்தும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நாடகம் சார்ந்த மொழிப் பயிற்றுவிப்பில் அனுபவம் உள்ள அல்லது தற்போது ஈடுபட்டுள்ள பங்கேற்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க, நோக்கமுள்ள மாதிரிகள் பயன்படுத்தப்படும். இந்த அணுகுமுறை மாறுபட்ட மற்றும் பிரதிநிதித்துவ மாதிரியை உறுதிசெய்கிறது, இது

பலவிதமான முன்னோக்குகளை வழங்குகிறது.

ஆசிரியர்கள்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களில் மூன்று தமிழ் ஆசிரியர்கள் நாடகத்தின் மீது வேட்கை கொண்டவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். அவர்கள் தங்கள் பள்ளி பருவத்திலிருந்தே நாடகங்களில் ஈடுபட்டுப் பயன் பெற்றதால் தங்கள் கற்பித்தலிலும் நாடக உத்திகளை இணைத்துள்ளனர். மேலும், இந்த மூன்று தமிழ் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பல்கலைக்கழகப் படிப்பின் பொழுது பல நாடகப் பயிற்சிகளைப் பற்றியும் பயின்றனர். எனவே, இவர்கள் கல்வி அமைச்சு பரிந்துரை செய்த நாடக உத்திகளுக்கு அப்பாலும் பல நாடக உத்திகளைத் தங்கள் கற்பித்தலில் இணைத்துள்ளார்கள் என்பதை நேர்காணலின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. நேர்காணலில் பங்கேற்ற மற்ற இரண்டு தமிழ் ஆசிரியர்கள் 'ஆசிரியர் கையேடுகளில்' பரிந்துரைக்கப்படும் நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துபவர்கள். இவ்வாறு, மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை வளர்க்க நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்தும் ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

பெற்றோர்கள்

கல்வி அமைச்சின் பாடத்திட்டங்களையும், ஆசிரியர் கையேடுகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்ததில் பாலர் பள்ளி மற்றும் தொடக்கப் பள்ளி கற்றல் கற்பித்தலில்தான் நாடக உத்திகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இளம் மாணவர்களால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட மொழி மாற்றங்களையும் தாக்கத்தையும் அடையாளம் கண்டு எடுத்துரைப்பது சற்றுக் கடினம். எனவே, நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கும் மாணவர்களின் மொழி மாற்றங்களைக் கண்காணித்து வரும் பெற்றோர்களுடன் நேர்காணல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

ஆய்வுக் கருவிகள்

மாணவர்களது மொழி வளர்ச்சியில் நாடக உத்திகளின் பங்கைப் பற்றிய கருத்துகளைத் தொடர்பு நூல் ஆய்வு வழியாகவும் நேர்காணல்

வழியாகவும் சேகரிக்கப்பட்டன. முதலில் சிங்கப்பூரில் உள்ள தமிழர்களைப் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றியும் புரிந்துகொள்ள ஆய்வாளர்கள் எழுதிய வரலாற்று நூல்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் நிலையைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும், அவ்வாறு கற்கும் மாணவர்கள் பேசுவதில் சந்திக்கும் சிக்கல்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும், கற்றல் கற்பித்தலில் பயன்படுத்தப்படும் நாடக உத்திகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் பல ஆய்வு கட்டுரைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. சிங்கப்பூர் தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தல் பற்றி அறிந்துகொள்ளக் கல்வி அமைச்சு தயாரித்த பாடத்திட்டங்களும், ஆசிரியர் கையேடுகளும் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு, பலதரப்பட்ட நூல்கள் ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த ஆய்விற்கு, பதினைந்து தொடர்பு நூல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்திகள் வகிக்கும் பங்கைப் புரிந்துகொள்வதற்காக நான் பெற்றோர்களுடனும் ஆசிரியர்களுடனும் நேர்காணல்களை நடத்தினேன். வெளிப்படையான, வரையறையற்ற கருத்துகளைப் பெற உதவும் கேள்விகள்தான் (Open-ended questions) வடிவமைக்கப்பட்டன. ஆய்வுக்குத் தேவையான ஆழமான தரவுகளைச் சேகரிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்தக் கேள்விகள் வடிவமைக்கப்பட்டன. நேர்காணலின் போது ஆய்வாளர் பங்கேற்பாளர்களிடம் முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்டார். நேர்காணலின் போது பங்கேற்பாளர்களின் பதில்களுக்கு ஏற்பத் தூண்டுதல் கேள்விகளும் கேட்கப்பட்டன (பின்னிணைப்பு 3).

நேர்காணலின் போது ஆய்வாளர் பின்வரும் கேள்விகளை ஆசிரியரிடம் கேட்டார்.

1. உங்கள் கற்பித்தல் முறைகளில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் நோக்கம் பற்றிக் கூறுங்கள்.
2. நாடக உத்திகளில் பேச்சுத்திறனை

வளர்க்கும் கூறுகளாக நீங்கள் அடையாளப்படுத்துபவை எவை?

3. உங்கள் அனுபவத்தில், பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை ஒருங்கிணைத்ததன் விளைவாக மாணவர்களின் பேச்சுத்திறன் மேம்பாடு அடைகிறதா? அந்த மேம்பாட்டை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்துகிறீர்கள்?

4. மாணவர்களிடையே கூட்டு மற்றும் தொடர்பு திறன்களை (collaborative and communicative skills) வளர்ப்பதற்கு நாடக நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன?

5. மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதற்கு நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதில் ஏதேனும் சவால்களைச் சந்தித்திருக்கிறீர்களா, அவற்றை எவ்வாறு எதிர்கொண்டீர்கள்?

நேர்காணலின் போது ஆய்வாளர் பின்வரும் கேள்விகளைப் பெற்றோரிடம் கேட்டார்.

1. உங்கள் பிள்ளை பள்ளியில் தான் கலந்துகொள்ளும் நாடக நடவடிக்கைகள் பற்றி உங்களிடம் பகிர்ந்துகொள்வாரா? அதுபற்றிப் பகிருங்கள்.

2. நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கிய பின், உங்கள் பிள்ளையின் பேச்சுத்திறனில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மேம்பாடுகள் பற்றி கூறமுடியுமா?

3. பொது இடங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் திறனில் (உரையாடல், விளையாட்டு) அவரது மொழி மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறதா?

4. நாடகங்களில் பங்கேற்பதன் வழி தன்னம்பிக்கை பெறுகிறாரா?

5. நாடகம் தொடர்பான பயிற்சிகளில் அவருக்கு ஆர்வம் இருக்கிறதா? வீட்டில் நாடகப்பயிற்சியில் ஈடுபடும் வழக்கம் உண்டா?

இவ்வாறு, நேர்காணல்கள் வழியாகவும் தொடர்பு நூல் ஆய்வு வழியாகவும் சேகரிக்கப்பட்ட தரவைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்

மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்திகளின் பங்கு, நன்மைகள், சவால்கள் என்ன என்பதை விளக்குவேன்.

ஆய்வு எல்லை

இந்த ஆய்விற்குப் பங்கேற்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அர்த்தமுள்ள தேர்வு செயல்முறை (purposeful sampling / selection) என்னும் அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்தச் செயல்முறையின் வழி, ஆய்வாளர் தன் பங்கேற்பாளர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கோல்களின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்தார். தரவுகளின் நம்பகத்தன்மையையும் தரமும் அதிகரிக்க இந்தச் செயல்முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

சேர்த்தல் அளவுகோல்கள் (inclusion criteria)

1. நேர்காணலில் பங்கேற்கும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் சிங்கப்பூர் அரசாங்கப் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிப்பவராக இருக்க வேண்டும்.
2. நேர்காணலில் பங்கேற்கும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகள் கற்பித்தல் அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
3. நேர்காணலில் பங்கேற்கும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கற்பித்தலில் நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துபவராக இருக்க வேண்டும்.
4. நேர்காணலில் பங்கேற்கும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பாலர் பள்ளி மற்றும் தொடக்கப் பள்ளி தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டும்.
5. நேர்காணலில் பங்கேற்கும் பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களாக இருக்க வேண்டும்.
6. நேர்காணலில் பங்கேற்கும் பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் நாடகப் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும்.

நீக்குதல் அளவுகோல்கள் (Exclusion criteria)

1. பெற்றோர்கள் தமிழ் பேசாதவர்களாக

இருந்தால் ஆய்விலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள்.

2. பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் தனியார் பள்ளிகளில் மாணவர்களாக இருந்தால் ஆய்விலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள்.

3. உயர்நிலை அல்லது கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருந்தால் ஆய்விலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள்.

இவ்வாறு, மேற்குறிப்பிட்ட அளவுகோல்கள் அடிப்படையில் பங்கேற்பாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பக்கச்சார்பற்ற தரவுகளைச் சேகரிக்க, நேர்காணலுக்கு ஆண்களும் பெண்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். குறிப்பிட்ட கால அவகாசத்திற்குள் பங்கேற்பாளர்களை நேர்காணல் செய்வதில் உள்ள சிரமங்களின் காரணமாக, பத்துப் பங்கேற்பாளர்கள் மட்டுமே நேர்காணலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அனைத்துப் பங்கேற்பாளர்களுக்கும் ஒப்புதல் படிவமும் அவர்கள் கலந்துகொள்ளும் ஆய்வின் விவரங்களும் அளிக்கப்பட்டன. ஆய்வாளர் பங்கேற்பாளர்களை மெய்நிகர் (Zoom) வழியாக நேர்காணல் செய்தார். பங்கேற்பாளர்களின் அடையாளத்தை மறைக்க முகங்கள் காட்டப்படவில்லை; அவர்களின் பெயர்களும் மறுபெயரிடப்பட்டன. பங்கேற்பாளர்களின் குரல்கள் மட்டும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

தரவுப் பகுப்பாய்வும் கலந்துரையாடலும்

ஆய்வாளர் நேர்காணலில் ஆசிரியர்களிடமும் பெற்றோர்களிடமும் ஐந்து கேள்விகளைக் கேட்டார். நேர்காணலின் போது பங்கேற்பாளர்களின் பதில்களுக்கு ஏற்பத் தூண்டுதல் கேள்விகளும் கேட்கப்பட்டன. பங்கேற்பாளர்களின் ஒலிப்பதிவுகள் எழுத்து வடிவமாக்கப்பட்டன. நேர்காணல்கள் சுமார் ஐந்திலிருந்து முப்பது நிமிடங்களுக்கு இருந்தன. நேர்காணலின் வழி கிடைக்கப்பட்ட கருத்துகள் கேள்வி அடிப்படையிலும் ஆய்வின் நோக்கத்திற்கு ஏற்பவும் வகைப்படுத்தி ஆராயப்பட்டன.

**ஆசிரியர்களிடம் நேர்காணல் நீகழ்த்திய போது
கிடைத்த பதில்கள்:**

ஆசிரியர்களிடம் தங்கள் கற்பித்தல் முறைகளில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் நோக்கம் பற்றிக் கேட்டபொழுது அவர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“என்னுடைய பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் மூலம் என் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை நேசிக்கிறார்கள்.”
- அமுதா

“மாணவர்களைப் பேசத் தூண்டு வதற்காகத்தான் நாடக உத்திகளை என்னுடைய கற்பித்தல் முறைகளில் இணைக்கிறேன். அதே சமயம் மாணவர்களிடையே கற்றலில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த முடிகிறது. நாடகம் என்று சொன்னாலே மாணவர்கள் உற்சாகமாக ஆய்ந்துவாங்க” – மாலதி

“மாணவர்களுக்குச் சுயமாக சிந்திக்கிற ஆற்றல் இருக்கு. அதை வெளிப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இந்த நாடக உத்திகள் வழி உருவாக்கிக் கொடுக்குறேன்” – ஷா

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை வளர்பதற்காகத்தான் நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும், மாணவர்கள் தமிழ் வகுப்புகளில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடவும் தமிழ் மொழியில் விருப்பத்தோடு பேசவும் நாடக உத்திகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்து ஆசிரியர்களும் மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை வளர்க்கத்தான் இந்த நாடக உத்திகளைத் தங்கள் பாடத்திட்டத்தில் இணைத்துள்ளனர்.

ஆசிரியர்களிடம் நாடக உத்திகளில் பேச்சுத்திறனை வளர்க்கும் கூறுகளாக நீங்கள் அடையாளப்படுத்துபவை எவை? என்பதைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“மாணவர்களைப் பேசத் தூண்டும் நடவடிக்கைகள்... உதாரணத்திற்கு முதன்மை

இருக்கை (Hot seat), சிந்தனை கண்காணிப்பு (Thought tracking). இந்த நடவடிக்கைகளை வகுப்பில் புகுத்தும் போது மாணவர்கள் கண்டிப்பாகப் பேசத்தான் ஆக வேண்டும்...” – மாலதி

“மாணவர்களைக் கதையில் உள்ள கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கச் சொல்லும்போது பேச்சுத்திறன் வளர்கிறது. மாணவர்கள் கதையைத் தான் படிக்கிறாங்க, வசனத்தைப் படிக்கல. அதனால் கதையை நன்கு புரிந்தால் தான் மாணவர்கள் சுயமாக வசனங்களை உருவாக்கிப் பேச முடியும்... இந்த வசனங்களைப் பற்றி கலந்துரையாடும் போதும் மாணவர்கள் நிறையா பேசுறாங்க...” – ராமு

“போலச் செய்தல் உதவியா இருக்கும்னு நான் நினைக்கிறேன். தமிழல பேச்சுச் சிரமப்படும் மாணவர்களுக்கும் தமிழே தெரியாத மாணவர்களுக்கும் இந்த உத்திமுறையைத்தான் நான் பயன்படுத்துவேன். மாணவர்களுக்கு எப்படித் தங்களின் எண்ணங்களைத் தமிழில் கூறுவது என்று தெரியாது. அப்போது நான் என்ன சொல்வேனா, அவங்களுக்கு எந்த மொழியில் பேசுறதிற்குச் சுலபமா இருக்கோ அந்த மொழியில் பேசச் சொல்லிட்டு, அதற்கு அப்புறம் அவங்க சொன்னத தமிழல மொழி பெயர்த்து; என்னைய பின்தொடர்ந்து பேசச் சொல்லுவேன். இதன் வழி அவங்களுடைய மொழி வளம் கூடுதலா வளருது.” – அமுதா

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து ஆசிரியர்கள், முதன்மை இருக்கை (Hot seat), சிந்தனை கண்காணிப்பு (Thought tracking), போலச் செய்தல் (Imitation), பாகம் ஏற்று நடித்தல் (Role play) போன்ற நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆசிரியர்கள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நாடக உத்திகள் பேச்சுத்திறனை வளர்க்கும் கூறுகளாகத் திகழ்கின்றன. மேலும், இது போன்ற உத்திகளின் வழி மாணவர்களின் பேச்சுத்திறன் மட்டும் இல்லாமல், சொல் வளம், சிந்தனை ஆற்றல் ஆகிய திறன்களும் வளர்கின்றன. நேர்காணலில் பங்கேற்ற 5 ஆசிரியர்களில் 3 ஆசிரியர்கள் முதன்மை இருக்கை, அசையாநிலை (Freeze

Frame) என்னும் நாடக உத்திகளைத் தங்கள் கற்பித்தலில் பயன்படுத்துகின்றனர். 5 ஆசிரியர்களில் 4 ஆசிரியர்கள் போலச் செய்தல் என்னும் நாடக உத்தியைத் தங்கள் கற்பித்தலில் பயன்படுத்துகின்றனர். நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்து ஆசிரியர்களும் பாகம் ஏற்று நடித்தல் என்னும் நாடக உத்தியைத் தங்கள் கற்பித்தலில் பயன்படுத்துகின்றனர். இதிலிருந்து, பாகம் ஏற்று நடித்தல், போலச் செய்தல் போன்ற உத்திமுறைகள் மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை வளர்க்கப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் உத்திமுறைகள் என்பதை அறியலாம். இவ்வாறு ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை வளர்க்கத் தங்கள் கற்பித்தலில் பல்வேறு நாடக உத்திகளை இணைத்துள்ளனர்.

ஆசிரியர்களிடம் தங்கள் அனுபவத்தில், பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை ஒருங்கிணைத்ததன் விளைவாக மாணவர்களின் பேச்சுத்திறன் மேம்பாடு அடைகிறதா? அந்த மேம்பாட்டை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்துகிறார்கள்? என்பதைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“கண்டிப்பா, அது வந்து உதவி செய்துனு நான் சொல்லுவேன். ஏனா, இப்ப நீங்க பாத்தீங்கனா, ஆரம்பத்திலிருந்தே தவணை ஒன்று, இரண்டில் நீங்க பாத்தீங்கனா பிள்ளைங்க வந்து ரொம்பக் கூச்சப் படுவாங்க பேசுறதுக்கு. அது மட்டும் இல்லாம, அவங்களுக்கு வந்து அந்த மொழித்திறன் அவளவா இருக்காது. இப்ப தவணை ஒன்று, இரண்டில் முன்ன சொன்ன மாதிரி பிள்ளைங்க ரொம்பக் கூச்சப்படுவாங்க... இந்த மாதிரி நாம உத்திகள பயன்படுத்திப் பயன்படுத்தி, இப்ப நான் வந்து என்ன பாக்குறேன்னா தவணை நான்குக்குள்ள அவங்களால நல்ல தமிழ்ல சரளமா பேச முடியுது. அது மட்டும் இல்லாம அவங்களால நல்ல தன்னம்பிக்கையுடன், நல்லா பேச முடியுது” – ஸ்ருதி

“கண்டிப்பா மேம்பாடு அடைகிறது. முக்கியமா இதைத் தொடக்கநிலை ஒன்று, இரண்டு மாணவர்களுக்கிட்டப் பாக்குறேன்.

மாணவர்கள் வந்து ஜனவரி மாதம், வாரம் ஒன்று இரண்டுல வரும்போது, ஒரு சில மாணவர்கள் என்கிட்டே வந்து ஆசிரியை “I can't speak in Tamil” அப்படினு சொன்னாங்க. இப்போ பாத்தீங்கனா நாடக உத்திகள் அவங்களுடைய பயத்தை முழுமையா போக்கிடுச்சு... அப்போ வாரம் ஒன்று ல வந்து ஒரு வாக்கியத்துள்ள ஒரு தமிழ் சொல் மட்டும்தான் இருந்துச்சு. இப்போ என்னால ரொம்ப நிச்சயமா சொல்ல முடியும், என் மாணவர்கள் இப்ப வந்து ஒரு வாக்கியம் பேசுறாங்கனா அதுள்ள ஒரு ஆங்கிலம் சொல்தான் இருக்கும்.” – ஷா

“ஆமா மேம்பாடு அடைகிறது. அவங்க வந்து கேட்பாங்க, “நம்ம வந்து இந்த வாட்டி நாம ஆடலாமா, பாடலாமா, அந்த மாதிரி நடிக்கலாமானு கேட்பாங்க. இதிலிருந்து அவங்களுக்கு நாடகம் எவ்வளவு பிடிச்சிருக்குனு தெரிஞ்சுலாம். பள்ளில போன வருடம் நம்ம இன்னொரு நாடகக் குழுவோட இணைந்து மாணவர்களுக்கு எட்டு வாரங்களுக்கு நாடகப் பயிற்சி கொடுத்தோம். இறுதி வாரம் மாணவர்கள் சேர்ந்து ஒரு நாடகம் நடித்தார்கள். அவங்களுக்கு ஒரு தன்னம்பிக்கை வந்துச்சு பள்ளி மேடை மேல ஏறி நடிச்சதனால. மேலும், சிறந்த நடிகர், சிறந்த நடிகை, சிறந்த முகப் பாவனையாளர், இந்த மாதிரி நிறைய பரிசுகள் கொடுக்கவும் அவங்களுக்கு ஒரு வெற்றி கிடைச்ச மாதிரி இருந்துச்சு.” – ராமு

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து, ஆசிரியர்கள் நாடக உத்திகளைக் கற்பித்தலில் இணைத்ததன் வழி, மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைக் குறைத்துள்ளார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும், மாணவர்கள் காலப்போக்கில் தமிழ் மொழியில் சரளமாகவும், தன்னம்பிக்கையாகவும் பேசுகிறார்கள். மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழி மீதும், நாடகக் கலை மீதும் ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளதையும் காண முடிகிறது. இவ்வாறு, நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்து ஆசிரியர்களும், பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை ஒருங்கிணைத்ததன் விளைவாக மாணவர்களின் பேச்சுத்திறன் மேம்பாடு அடைந்துள்ளது என்றுதான் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஆசிரியர்களிடம் மாணவர்களிடையே கூட்டு மற்றும் தொடர்பு திறன்களை (collaborative and communicative skills) வளர்ப்பதற்கு நாடக நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன? என்பதைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“நாடக நடவடிக்கைகள் இரண்டையும் வளர்கிறதுதான்னு சொல்லுவேன். நாடக நடவடிக்கையின் போது பேச்சு வழி கருத்துப் பரிமாற்றம் (communication skills) அதிகமாகவே நடைபெற்றது. என் வகுப்புள்ள படிக்கற மாணவர்கள் பெரும்பாலும் வீட்டில் வந்து ஆங்கிலம்தான் பேசுவாங்க. அதனால் அவங்களுக்கு வந்து தமிழ்ல அதிகமா பேசுறதுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கணும். இப்ப என் வகுப்பில தமிழ் பேசாத மாணவர்கள் தமிழ்ல பேச முயற்சி செய்யறாங்க. மற்ற மாணவர்கள் என்ன கேட்குறாங்க என்கிறத புரிஞ்சு சுயமா தமிழ்ல பேசுறாங்க... கூட்டுத்திறன் பாத்தீங்கன்னா, நான் பெரிய புத்தகம் படிக்கறதுக்கு முன்னாடி

அவங்க கிட்ட இந்தக் கதை எதைப் பற்றியது? என்ன நடந்திருக்கும்? அப்படினு கேட்பேன். மாணவர்கள் குழுவாகச் சேர்ந்து கலந்துரையாடி அவங்களுடைய யூகங்களை என்கிட்ட சொல்லுவாங்க. கதையைப் படிச்ச முடிச்சதுக்கு அப்புறம் தான் அவங்களுக்கு அவங்களுடைய யூகம் சரியா? தவறா? என்பது தெரிய வரும். அப்பொழுதும் அவங்க தங்களுக்குளையே கலந்துரையாடல் செய்வாங்க. அவங்க கலந்துரையாடலின் போது ஆங்கிலத்தில் பேசுனாங்கனா அத எப்படித் தமிழ்ல சொல்லலாம் என்று கேட்டு அவங்கள தமிழ்ல பேச ஊக்குவிப்பேன்.” – அமுதா

“மாணவர்கள் ஒரு நாடகத்துள்ள நடிக்கும் போது அத அவங்க தனியாச் செய்யவில்லை. பெரும்பாலான நேரத்துள்ள அவங்க வந்து ஒரு குழுவாகத்தான் செய்றாங்க. அப்படி இருக்குற பட்சத்துல, அவங்களுக்கு அந்தத் தலைப்பு பத்தியோ, இல்ல நாடகத்த பத்தியோ, இல்ல அவங்க படிச்ச கதையைப் பற்றியோ பேசுறதுக்கான வாய்ப்புகள் இருக்கு. தொடக்கநிலை மூன்று, நான்கு மாணவர்கள்

பாத்தீங்கனா, அவங்க படித்த கதைய வந்து மாற்றி அமைக்கிற மாதிரி நான் கொடுத்தேன். அப்போ, அவங்க வந்து அத என்ன பண்ணலாம்? எப்படி மாத்தலாம்? என்பத ஒருவர் மட்டுமே முடிவு செய்ய முடியாது. மாணவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து முடிவு எடுப்பாங்க. அப்போ ஒவ்வொருத்தருடைய பங்களிப்பும் இருக்கண்ணும், ஒவ்வொருத்தருடைய கருத்துகளையும் அவசியம் உள்ள கொண்டு வறுவதுக்கு மாணவர்கள் முயற்சி செய்வாங்க. இந்த மாதிரி அவங்க ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்படுவது ஒரு நல்ல வழியா இருக்கும். அதே சமயம் தொடர்பு திறன்கள் (Communication skills) பாத்தீங்கனா நாடகத்துள்ள ஈடுபடும் போதே அவங்க நிறையப் பேசுறதுக்கான வாய்ப்புகள் இருக்கு. அது மட்டுமில்லாம, அவங்க குழுவாகக் கலந்துரையாடல் செய்யும் போது மாணவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களக் கூறவேண்டிய நிலையிலும் வைக்கப்பட்டுறாங்க. வகுப்பாகக் கலந்துரையாடல் செய்யும் போது அதிகமா பேசுற மாணவர்கள் அடிக்கடி பேசிக்கிட்டே இருப்பாங்க. அப்போ எல்லா மாணவர்களுடைய கருத்துகளையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால், ஒரு சின்னக் குழுவாகச் சேர்ந்து நடிக்கும் போது அதிகமா பேசாத மாணவனுக்கும் பேச ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமில்லாம ஒரு குழுவாகச் செயல்படும்போது, (ஒரு குழு மூன்று பேரு, நான்கு பேரு இருப்பாங்க) அந்த நேரத்துல அதிகமா பேசாத மாணவர் கூடத் தைரியமா, கூச்சமின்றிப் பேசுவதற்கு முற்படறாங்க.” – ஷா

“நாடக உத்திகள் கொண்ட நடவடிக்கைகள் செய்யும் போது பெரும்பாலும் அவங்க வந்து குழுவாகச் செயல்படுவாங்க. உதாரணத்திற்குத் தொடக்கநிலை மூன்று, நான்கு மாணவர்கள் அசையா நிலை (Freeze frame) நடவடிக்கை செய்யும் போது... அந்தத் தருணத்துள்ள கதையை எப்படி மாற்றியமைக்கலாம்?, கதாபாத்திரங்கள் என்ன செய்யலாம்? என்பத மாணவர்கள் கலந்துரையாடுவாங்க. அந்த நேரத்துள்ள ஒரு ஆசிரியரா நான் வந்து மாணவர்களுடைய கலந்துரையாடல் வந்து சும்மா மேற்பார்வையாளரா மட்டும் அங்கிருந்து

பாத்துட்டு இருப்பேன். அவங்க எப்படிப் பேசறாங்க? எப்படி வந்து நடிக்கிறாங்க என்பத பார்க்க முடியும். அப்ப அதுல வந்து அவங்க நிறைய சுய கருத்துகளைத் தங்கள் நண்பர்களிடம் தெரிவிக்கிறாங்க. அப்பொழுது நிறையப் பேச்சு வழி கருத்துப் பரிமாற்றம் நடப்பெறுகிறது. அப்ப மாணவர்கள் அது வந்து எப்படிச் செய்றாங்க? எப்படி வந்து ஒரு முடிவுக்கு வருவாங்க? என்பத பார்க்க முடிகிறது. அந்த மாதிரி உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதால நிறைய communication அதாவது தொடர்பு திறன்கள் நடைபெறுகிறது. மாணவர்கள் இதத் தனியாச் செய்யாமா குழுவா செய்யும் போது கூட்டுத் திறன் (Collaborative skills) வளர்கிறது.” – ராமு

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து, மாணவர்கள் நாடக நடவடிக்கையில் ஈடுபடும்போது இயல்பாகவே குழுவாகக் கலந்துரையாடல் செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். குறிப்பாக மாணவர்கள், ‘அசையா நிலை’ (Freeze frame) என்னும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடும்போது, குழுவாகச் சேர்ந்து கலந்துரையாடல் செய்கின்றனர்.

இதன் வழி மாணவர்களிடையே கருத்துப் பரிமாற்றமும் நடைபெறுகிறது என்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவ்வாறு, வகுப்பில் உள்ள அனைத்து மாணவர்களும் பேசுவதற்கான வாய்ப்பை இந்த நாடக நடவடிக்கைகள் வழங்குகின்றன என்பது நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்து ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும்.

ஆசிரியர்களிடம் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதற்கு நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதில் ஏதேனும் சவால்களைச் சந்தித்திருக்கிறார்களா?, அவற்றை எவ்வாறு எதிர்கொண்டார்கள்? என்று கேட்டபொழுது அவர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“இப்ப அசையா நிலை (Freeze frame) நாடக நடவடிக்கை எடுத்துகிட்டா, மாணவர்கள் அத தனியாச் செய்யலாம். அல்லது, குழுவா கூடச் செய்யச் சொல்லலாம். இந்த நடவடிக்கையைக் குழுவாகச் செய்யும் போது நிறைய, வெவ்வேறு கருத்துக்கள் வரும். அதுவும் சின்னப் பிள்ளைங்க வந்து ஆர்வமாதான் பேசுவாங்க. ஆனா அந்த

மாதிரி அவங்க சுயக் கருத்துக்களை வந்து முன்வைக்கும் போது, அங்கச் சில மாற்றுக் கருத்துகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கு. அந்த மாதிரி என் வகுப்பிலும் நடந்துருக்கு. அதெல்லாம் எப்படி வந்து நான் சமலித்தேன்னா? இத ஒரு ‘கற்கத் தக்க தருணமா’ மாதிரிக்கிட்டேன். இந்த மாதிரி சில சம்பவங்கள் வந்து எடுத்துக்கிட்டு நான் அதைப்பற்றி மாணவர்கள் கிட்டப் பேசினேன். இப்ப ஒருத்தவங்க கருத்து சொல்லும்போது நம்ம எப்படி அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்? இதுவே எனக்கு மாற்றுக் கருத்து இருந்தால் அது எப்படி நான் வந்து சொல்லலாம்? ‘முடியாது!, நான் சொல்றது தான் சரி!’ இந்த மாதிரிலாம் சொல்றதுக்கு பதிலாக என்ன சொல்லாம் என்கிறத கற்றுக்கொடுக்கனும்.” – மாலதி

“ஆமா இதலையும் சவால்கள் இருக்குது. என் பள்ளில வந்து எனக்கு ரொம்பக் கம்மியான பிள்ளைங்க இருக்காங்க. சில நேரத்துல வந்து ஒன்று அல்லது இரண்டு பிள்ளைங்க தான் வருவாங்க. அப்படி இருக்கும் போது, அவங்களுக்கு பேசுறதுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமா இருக்கும். இப்ப ஒரு கதையில் நிறையக் கதாபாத்திரங்கள் இருக்கு. உதாரணத்திற்கு வந்து அந்தக் கதைல வந்து நான்கு கதாபாத்திரங்கள் இருக்குனு வைத்துக்கொள்ளுவோமே, எனக்கு இப்போ ரெண்டு பிள்ளைங்க தான் இருக்காங்க. இப்ப இவங்க ரெண்டு பேரு தான் கதையில் உள்ள கதாபாத்திரங்களாகப் பாகமேற்று நடிப்பாங்க. அதுனால அவங்களுக்கு கஷ்டமா இருக்கும். ஆனால், நான் என்ன சொல்லுவேனா பரவால்ல நீங்களே எல்லாக் காதாப்பாத்திரமாக மாறி, மாறி நடிக்கலாம். ஒரு மாணவர் ரெண்டு கதாபாத்திரங்களாக நடிக்கலாம் என்று சொல்லுவேன். வெவ்வேறு முகமூடிகள் பயன்படுத்தி, குரல மாற்றி அந்தக் கதாபாத்திரங்கள நடிக்கலாம் என்று என் மாணவர்களிடம் சொல்லுவே. இதன் மூலமா அவங்க வெவ்வேறு சூழலுக்கு ஏற்பக் குரலை மாற்றிப் பேசக் கத்துக்குறாங்க.” – ஸ்ருதி

“முதல வந்து எனக்கு நேரம் ஒரு பெரிய சவாலா இருக்குன்னு சொல்லுவேன். தமிழ் வகுப்புக்குனு பாதிங்கனா ஒன்றிலிருந்து, மூன்று

பாடவேளைகள்தான் இருக்கு. தொட்டக்கநிலை ஒன்று மாணவர்கள் எல்லாம் கூடிக்கொண்டு வகுப்பறைக்கு வந்து வகுப்ப முறைப்படி ஆரம்பிக்கறதுக்கே ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்கள் ஆகிடும். அதுக்கப்புறம் நான் நாடக நடவடிக்கையைப் பற்றி அறிமுகமும் செய்ய வேண்டும். இதே வந்து நாடக உத்திய பயன்படுத்தாம வகுப்ப நடத்தினா அந்தப் பாடத்த என்னால வந்து ஒரு அரைமணி நேரத்தில் முடிக்க முடியும். ஆனா, இப்ப நாடக உத்திய பாடத்திற்கு உள்ள புகுத்துவதுனால எனக்கு வந்து 45 நிமிடங்களோ இல்ல 50 நிமிடங்களோ ஆகும். ஏன்னா, ஒவ்வொரு குழுவும் வந்து அவங்க தயாரித்த நடிக்கணும், அந்தக் கலந்துரையாடலுக்கான நேரத்தையும் நான் கொடுக்க வேண்டியது இருக்கோம், அதுக்கப்புறம் ஒவ்வொரு குழுவா முன்வந்து நடிச்சு முடிச்சுக் காட்ட வேண்டும். அதனால, நேரம் ஒரு பெரியா சவாலா இருக்கு. ஆனா, மாணவர்கள் நாடக நடவடிக்கைகான விதிமுறைகளை அறிந்து செயல்பட்டாங்கனா வகுப்பை உரிய நேரத்துக்குள்ள முடிக்க முடியும். அதுனால, மாணவர்களிடம் நமது எதிர்பார்ப்புகளையும் விதிமுறைகளையும் நன்கு விளக்க வேண்டும். இத அவங்களுக்குத் தொடர்ந்து பயிற்சி கொடுத்தா சரியான நேரத்துக்குள்ள பாடத்த முடிக்கலாம்.” – ஷா

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து, ஆசிரியர்கள் நாடக உத்திகளைக் கற்பித்தலில் இணைப்பதால், வகுப்பு நேரம் பற்றாக்குறை, மாணவர்களிடையே மனக் கசப்புகள் போன்ற சவால்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், வகுப்பறை சூழல் காரணமாகவும் ஆசிரியர்கள் நாடக உத்திகளைக் கற்பித்தலில் இணைக்கச் சிரமப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு, நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதில் பல சவால்கள் இருந்தாலும் அதிலிருந்து பெரும் பயன் மிகையாகும் என்பது நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்து ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும்.

பெற்றோர்களிடம் நேர்காணல் நீகழ்த்திய போது

கிடைத்த பதில்கள்:

பெற்றோர்களிடம் அவர்களது பிள்ளை

பள்ளியில் அல்லது வெளியே வகுப்புகளில் கலந்துகொள்ளும் நாடக நடவடிக்கைகள் பற்றி அவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்வாரா? அதுபற்றிப் பகிருங்கள் என்று கூறியபோது அவர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“அவங்க தொடக்கப் பள்ளியில் இருக்கும் போது, அவங்க பள்ளி வந்து நாடகப் பட்டறைக்கு அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தாங்க. அந்த நாடகப் பாட்டறைக்குப் போயிட்டு வந்த பிறகு, அவங்க அந்தப் பட்டறையைப் பற்றிப் பகிர்ந்து கொண்டாங்க. வெவ்வேறு கதாபாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்ததாகவும் பல நாடகப் பயிற்சிகள் சொல்லிக் கொடுத்தாங்கனும் வந்து சொன்னாங்க. அவங்க அந்தப் பாகங்களை ஏற்று நடிக்கும்போதும், அதற்குப் பயிற்சிகள் செய்யும் பொழுதும் அவங்களுக்கு முதல்ல ரொம்பப் பயமா இருந்துச்சு, கூச்சமா இருந்துச்சுனு சொன்னாங்க. பிறகு, தொடர்ந்து வகுப்புகளுக்குச் செல்ல, செல்ல அவங்க அந்த நாடகப் பட்டறையில் ஆர்வத்தோடு கலந்துகொண்டாங்க. அப்புறம் அந்தப் பயிற்றிவிப்பாளரும் எப்படி வந்து அவங்களுக்கு கூச்சத்தையும் பயத்தையும் போக்கி மேடையில் நடிக்கிறது என்பத பற்றிக் கற்றுக்கொடுத்தாரு. பிறகு, அவங்க தன்னம்பிக்கையுடன் மேடையில் நடித்தாங்க.” – உஷா

“ஆமா என் பையன் வந்து நாடக வகுப்புகளுக்குப் போறாரு. அவர் வந்து கடந்த... ஒரு வருஷமா நாடக வகுப்புகளுக்குப் போறாரு. அது வந்து ஒவ்வொரு வாரம் நடக்கும். ஒவ்வொரு வாரமும் ஞாயிற்றுக்கிழமை அந்த நாடக வகுப்பு நடக்குது. ஒரு மூன்று மணிநேரம் அந்த வகுப்புக்குப் போவாரு. அங்க என்ன நடந்துச்சு என்பத பற்றியெல்லாம் சொல்லுவாரு, எல்லாத்தையும் சொல்லுவாருனு சொல்ல முடியாது. வீடுக்கு வரும் போதே ரொம்பக் கலைப்பா வருவாரு. ஆனா, அங்கக் கற்றுக்கொடுக்கப்படும் சில நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொல்லுவாரு. இனிக்கு நான் வகுப்பில மூச்சுப் பயிற்சி செஞ்சு, பாத்திரம் ஏற்று நடித்தேன், ஒரு நாடக வசனம் கொடுத்தாங்க, அத படிக்கச் சொன்னாங்க, என்னைய வசனங்கள் எழுதச் சொன்னாங்க, அப்படினு வந்து

சொல்லுவாரு.” – புஷ்பா

“என் மகன் அவன் பள்ளியில் நடக்குற நாடகப் பயிற்சிகள் பற்றி நிறைய பகிர்ந்து இருக்கான். அதுல எல்லாம் எனக்கு ஞாபகம் இல்ல. உதாரணத்துக்குச் சொல்லணும்னா, சென்ற வருடம் அவன் வகுப்புல ஒரு கதைய படிச்சு வகுப்புல நடித்துக் காட்டிருக்கான். இது ஏன் என் நினைவில் இருக்குனா என் மகனோட வாழ்க்கையிலும் அந்தக் கதையில் வரும் நிகழ்வு நடந்திருக்கு. அந்தக் கதையில் வந்து ஒரு மாணவி தொலைஞ்சு போய்டுவா. அந்த மாணவியோட தோழியின் அம்மா வந்து அவளப் பாத்துப் பாதுகாப்பா ஒரு பூங்காக்குக் கூட்டிட்டுப் போறாங்க... அந்தக் கதையோட முடிவுள் வந்து அவங்க என்ன கருத்து சொல்லி இருக்காங்கனா, இந்த மாதிரி ஏதாவது தொலைந்து போனாலும், ஏதாவது அறியாம போயிட்டாலும் தைரியமா இருக்கணும். என் மகனும் வந்து ஒரு முறை அவனோட பாட்டு வகுப்புக்குப் போகும்போது அந்த மாதிரி தொலைஞ்சுட்டான். அப்போ அவன் என்ன சொன்னான்னா எங்க ஆசிரியர் சொன்னாங்க அந்த மாதிரி ஏதாவது தொலைஞ்சு போயிட்டா பயப்படக்கூடாது தைரியமா இருக்கணும் அப்படின்னு சொன்னாங்க. அதனால நான் வந்து பயப்படாம தெரியுமா என் அப்பாக்குக் கால் (call) பண்ணேன் அப்படின்னு வந்து சொன்னான். அதனால எனக்கு இன்னும் இது நினைவில் இருக்கு. இதிலிருந்து நாடகம் மூலமா கத்துக்குற ஒரு விஷயம் வந்து மாணவர்களுடைய வாழ்க்கையிலும் வந்து ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துத்து என்பத அன்னைக்கு நான் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்” – தீபா

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து, நாடக நடவடிக்கைகள் மாணவர்களின் வாழ்க்கையில் பல தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். தமிழில் பேசக் கூச்சப்படும் மாணவர்கள் கூட நாடகப் பயிற்சிகள் வழி தைரியமாகப் பேசுகிறார்கள். அறியாத சூழல்களையும் நெருங்கி வருவதற்கு நாடகம் உதவிச் செய்துள்ளது என்பதைத் தீபாவின் கூற்றிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். நேர்காணலில் பங்கேற்ற பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளில் மூவர் நாடகப் பட்டறைகள்,

துணைப்பாட வகுப்புகள் போன்றவற்றில் கலந்துகொண்டவர்கள். மற்ற இரு பிள்ளைகளும் தமிழ் வகுப்புகளில் நடைபெறும் நாடக நடவடிக்கைகளில் மட்டும்தான் கலந்துகொள்வர். இவற்றை நேர்காணலின் வழியாக அறியலாம் (பின்னிணைப்பு 3).

நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கிய பின், உங்கள் பிள்ளையின் பேச்சுத்திறனில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மேம்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள் என்று கேட்டதிற்குப் பெற்றோர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“நிச்சயம் மேம்பாடு இருக்குத் தான் சொல்லுவேன். ஏனா, முன்பு வந்து அவங்களுடைய தமிழ் குழந்தை தமிழ் (மழலை தமிழ்) மாதிரி இருக்கும். இப்ப நல்லா தெளிவா பேசுராங்க, அந்த வெட்கம், தயக்கம் இல்லாம பேசுராங்க” – ருத்திரன்

“நாடக நடவடிக்கையில் ஈடுபட ஆரம்பித்த பிறகு என் பிள்ளை பேசுர விதம், சொல் வளம் வலர்ந்திருக்கு. முன்பு பேசும் போது நிறைய ஆங்கிலம் பயன்படுத்துவாரு. இப்ப அங்கிலத்தில சொல்றத அப்படியே தமிழ்ல சொல்றாரு. தமிழ் வார்த்தைகள் இன்னும் தைரியமா பயன்படுத்த மாதரி தெரியுது. – ராணி

“நாடக வகுப்புள்ள என் மகன் பல நாடகப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வாரு, அவ்வாறு செய்வதனால் மேடையில் நீண்ட நேரம் பேசுவதற்கும் சத்தமா பேசுவதற்கும் உதவியா இருக்கு... பேசுரதுக்கு அவருடைய preferred language வந்து ஆங்கிலம் என்று தான் சொல்லனும். ஆனா, இவரு இப்ப தமிழ் நாடகங்கள் பங்கேற்பதுனால் தமிழ் வசனங்கள் மனனம் செய்கிறார். அதனால, அவருடைய சொல் வளமும் பெருகியிருக்கு. – புஷ்பா

மேற்குறிப்பிட்ட பதில்களிலிருந்து, பிள்ளைகள் நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கிய பிறகு அவர்களது தமிழ் பேச்சுத் திறனில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதைக் கண்டறிய முடிகிறது. நேர்காணலில் பங்கேற்ற பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளில்

இருவர் மழலைத் தமிழில் பேசியதாகவும், நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கிய பிறகு அவர்களது பேச்சு தெளிவடைந்ததாகவும் கூறினர். குழந்தைகளின் பேச்சு, அனைவருக்கும் பிடித்த ஒன்றாகும். கொஞ்சலும், குலாவலுமாக ஆரம்பமாகும் மழலை மொழி, வயதிற்கு ஏற்ப முதிர்ச்சியானதாகவும், தெளிவானதாகவும் மாறும். ஆனால், சிலருக்கு நீடித்துக்கொண்டே போகும். ஒருவர் குழந்தை பருவத்தைத் தாண்டிய பிறகும் உளறல் மொழியில் பேசுவது சரியல்ல. இந்த நாடகப் பயிற்சிகளின் வழி மாணவர்கள் மழலை பேச்சை விட்டுத் தெளிவாகப் பேசத் தொடங்குகிறார்கள். மேலும், அனைத்துப் பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளின் சொல்வளமும் பெருகியுள்ளது என்று குறிப்பிட்டனர். இவ்வாறு, நாடக நடவடிக்கைகளின் வழி மாணவர்களின் பேச்சுத் திறன் மேம்பாடு அடைந்துள்ளது.

பொது இடங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் திறனில் (உரையாடல், விளையாட்டு) அவரது மொழி மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறதா? என்று கேட்டதிற்குப் பெற்றோர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“அதோட மேம்பாடு இருக்குனு நினைக்கிற. ஏன்னா, முன்னாடியெல்லாம் விளையாட்டுத் திடலுக்குப் போனாலும் சரி மற்ற மாணவர்கள் பாக்கும் போது அவங்க ஆங்கிலத்துல பேசுறதுக்கு விருப்பப்படுராங்க. ஏன்னா, அதுதான் அவங்க மத்த, மத்த மாணவர்களிடம் பேசுறாங்க. நானும் அவருகிட்ட தமிழ் பேசக்கூடிய நண்பர்களைப் பார்க்கும் போது தமிழ்ல பேசலாம் இல்ல? அப்பின்னு கேட்பேன். சில நேரத்துல சரியான தமிழ் சொல்தான் பயன்படுத்துறேனா என்கிற பயத்துல தமிழ்ல பேச மாட்டார். ஆனா இப்போ, நாடகப் பயிற்சிகளின் மூலியமா அவருக்கு அது எந்தச் சொற்கள் பயன்படுத்தனும் என்கிறது தெரிகிறது.” – தீபா

“மேம்பாடு அடைந்திருக்காங்கனு நினைக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில மட்டும் பேசிகிட்டு இருந்தவங்க இப்ப தமிழ்ல பேச

ஆரம்பிச்சுருக்காங்க... ஒரு குறிப்பிட்ட அனுபவம் சொல்லனும்னா, நாடகப் பட்டறை முடிந்து அவங்கள வீட்டுக்கு அழைச்சுக்கிட்டு காடியில வரும் போது அவங்க முழுக்கத் முழுக்க தமிழ்ல பேசனா மாதிரி இருந்துச்சு. அத கேட்க ரொம்ப மகிழ்ச்சியா இருந்துச்சு. அது மட்டும் இல்லாம நாடக வசனங்கள் அவங்க கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சொற்கள் வந்து, சில சொற்கள் வந்து இயல்பு வாழ்க்கைக்கு ஏற்படையதாகத் தான் இருக்கு. அந்தச் சொற்கள் அவங்க பயன்படுத்தும் பொழுது எனக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியமா இருக்கும். ஏ உனக்கு இந்தச் சொல் தெரியுமா? அப்படினு கேட்பேன். அவங்க இது சாதாரணச் சொல் தானே அப்படின்னு கேப்பாங்க... அந்தப் பயிற்சி நேரத்துல அந்தப் பசங்க தமிழ்ல மட்டுமே பேசுறாங்க. அவங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் விதிமுறைகளும் செயல் முறைகளும் தமிழ்லதான் இருக்கும். அதனால், ஒரு மணி நேரம் அங்க இருந்துட்டு வீட்டுக்கு வரும் பொழுது கொளும் நேரம் தமிழ்லையே பேசுறாங்க.” – உஷா

“மேம்பாடு அடைந்திருக்குனு சொல்லுவேன். முன்பெல்லாம் தமிழ்ல கேள்வி கேட்டா, ஆங்கிலத்தில்தான் பதில் வரும். இப்ப தமிழ்ல கேள்வி கேட்டா, தமிழ்லையே எனக்குப் பதில்கள் வருது. மற்ற நண்பர்களுடன் விளையாடும்போது புதிய புதிய தமிழ் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறாரு. – ராணி

இதிலிருந்து, மாணவர்கள் நாடகப் பயிற்சியில் ஈடுபடுவதால் அவர்களை அறியாமலையே தமிழில் உரையாடத் தொடங்கியுள்ளனர் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒரு சொல்லை அடிக்கடி கேட்டால், அதையே மீண்டும் கூறுவார்கள் பிள்ளைகள். அது போல மேற்குறிப்பிட்ட பிள்ளைகளும் தமிழ் பேசும் சூழலில் தொடர்ந்து இருப்பதால் அவர்களும் தமிழில் பேசுகின்றனர்.

தங்கள் பிள்ளைகள் நாடகங்களில் பங்கேற்பதன் வழி தன்னம்பிக்கை பெறுகிறாரா? என்று கேட்டதற்குப் பெற்றோர்கள் பின்வரும் பதில்களை அளித்தனர்.

“ஆமா, நிச்சயமா... அவர் ஒரு முழு மேடை நாடகத்தில் நடித்ததைப் போய்ப் பார்த்தோம் எங்களுக்கே ரொம்ப ஆச்சரியமா இருந்துச்சு. இவளோ சரளமா தமிழ்ல பேசுராங்க என்பத பார்க்க ரொம்ப மகிழ்ச்சியா இருந்துச்சு.” – புஷ்பா

“என் மகள் ரொம்பக் கூச்சப்படுவாங்க பேசுறதுக்கு. இப்ப என்கிட்ட ரொம்பத் தைரியமா தமிழ்ல பேசுராங்க.... நிறையத் தலைமைத்துவத்தையும் (Leadership roles) பள்ளிகளில் மேற்கொள்கிறார். இதற்கு முக்கியக் காரணம் நாடகப் பயிற்சினு நினைக்கிறேன். அதுக்கப்புறம்தான் அவங்க ரொம்பத் தைரியமா பேச ஆரம்பிச்சாங்க.” – ருத்ரன்

“நிச்சியமா, நாடகத்துல மற்ற வயதில் உள்ள நடிகர்கள், உதவியாளர்கள் இருப்பாங்க. அவங்க எல்லாருடையும்தைரியமா பேசிப் பழக வேண்டும். முன்பு விட இப்ப அவங்கள் மேடையில் நடிக்கிறத பாக்கும் போது அவங்களுக்குள்ள அந்தக் கூச்சம் விட்டுப்போன மாதிரி இருக்கு. முன்பெல்லாம் தண்ணீர் கடையில் கூடத் தண்ணீர் வாங்கனும்னா நீங்கனும் வாங்க நீங்கனும் வாங்க அப்படினு கூப்பிடுவாங்க இப்ப அவங்களே தைரியமா போய்க் கடக்காரர்களிடம் பேசுறாங்க. தமிழ் கடைக்காரர்களிடமும் கூச்சப்படாம தமிழ்ல பேசுறாங்க.” – உஷா

நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்துப் பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளைகள் நாடக நடவடிக்கைகள் வழி தன்னம்பிக்கை பெறுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டனர். இதிலிருந்து, மாணவர்கள் நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதன் மூலம் தன்னம்பிக்கையுடன் தமிழில் பேசுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நாடகம் தொடர்பான பயிற்சிகளில் அவருக்கு ஆர்வம் இருக்கிறதா? வீட்டில் நாடகப்பயிற்சியில் ஈடுபடும் வழக்கம் உண்டா?

“அவருக்கு நாடகத்துள்ள நிறைய ஆர்வம் இருக்கு. வகுப்புல கற்றுக்கொண்ட நாடகப்

பயிற்சிகள், கதைகள் அனைத்தையும் என்கிட்ட வந்து சொல்லுவாங்க. அவங்களுக்கு இப்போ திரைப்படத்தின் மீதும் ஒரு மோகம் வந்துருக்கு. திரைப்படத்தில் ஒரு கதாபாத்திரம் எப்படிப் பேசுவாங்களோ அதே மாதிரி என்கிட்ட செஞ்சு காட்டுவாரு. பள்ளியில் ஒரு கதாப்பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கும் போதும் அவரு அப்படிச் செய்ராரு.” – தீபா

“அவரு பள்ளியில் கற்றுக்கொண்ட விலங்குகளின் பாத்திரம், ஓசை இத எல்லாத்தையும் வீட்ல செய்வாரு. அது மட்டும் இல்லாம நான் ஒவ்வொரு இரவும் தூங்குவதற்கு முன்பு தமிழ் கதை அல்லது ஆங்கிலக் கதை அவருக்குப் படித்துக் காட்டுவேன். அந்தக் குறிப்பிட்ட கதாபாத்திரங்கள் அல்லது விலங்குகள் வந்தா அவங்கள் மாதிரியே நடித்துக் காட்டுவாரு”

– ராணி

“மேடை நாடகத்தில் நடிப்பதுனால நிறைய பயிற்சி செய்ய வேண்டியது இருக்கும். ஆனா, நான் அவருகிட்ட போய்ப் பயிற்சி செய் அப்படினு சொல்லத் தேவையில்ல. அவரே பொறுப்பா பயிற்சி செய்வாரு. தந் வசனங்கள் மட்டும் இல்லாம மற்றவர்களுடைய வசனங்களையும் மனனம் செய்வாரு. இதிலிருந்து ஆர்வத்தோடுதான் எல்லாத்தையும் செய்ராரு அப்படினு தெரிகிறது.” – புஷ்பா

நேர்காணலில் பங்கேற்ற அனைத்துப் பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளைகள் நாடக நடவடிக்கைகளில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டனர். இதிலிருந்து, நாடகப் பயிற்சிகள் மாணவர்களை ஈர்த்துள்ளன என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

முடிவுகள்

நேர்காணல்கள் வழி ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின் கருத்துகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. நேர்காணல்கள் வழி கிடைத்த இந்தத் தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ததன் வழி கிடைத்த முடிவுகள் கீழே வருகின்றன.

அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நாடக உத்திகள்	பயன்கள்
பாகம் ஏற்று நடித்தல் (Role Playing)	- தமிழ் மொழியைப் பேசுவதற்கான ஒரு தளம். - சொல் வளம் பெருக்கம்.
போலஸ் செய்தல் (Imitation)	- ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான தமிழ் சொற்களை அறிந்தும், புரிந்தும் பேசுதல். - சொல் வளம் பெருக்கம்.
முதன்மை இருக்கை (Hot Seat)	- தமிழ் மொழியைப் பேசுவதற்கான ஒரு தளம். - சிந்தனை திறன்களின் வளர்ச்சி.
அசையா நிலை (Freeze Frame)	- தமிழ் மொழியைப் பேசுவதற்கான ஒரு தளம். - சிந்தனை திறன்களின் வளர்ச்சி. - கூடிக் கற்றலுக்கு வழி வகுக்கிறது.

(நேர்காணலிலிருந்து பெற்ற தகவல்கள் - பின்னிணைப்பு 3)

நாடக உத்திகளின் பங்கு:

பெரும்பாலான மாணவர்களின் இல்லங்களில் தமிழ் மொழி புழக்கம் இல்லாததால், “அவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள் (ராமு - ஆசிரியர்)”. கிடைக்கப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில், மாணவர்களைத் தமிழ் மொழியில் ஆர்வத்துடன் பேசவும், தமிழ் மொழி மீதுள்ள பயத்தைப் போக்கவும் நாடக உத்திகள் கையாளப்படுகின்றன. இதுவே, நாடக உத்திகளின் பங்காகும். மாணவர்களுக்குக் கற்பனை வளம், சுயமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல்

இருந்தாலும் அதை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பல வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவே, “மாணவர்களின் பல்வேறு திறன்களை வெளிக்காட்ட நாடக உத்திகள் ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கின்றது (ஷா - ஆசிரியர்).” இவ்வாறு, நாடக உத்திகள் வழி மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை மேம்படுத்துவதே முக்கிய நோக்கமாக ஆசிரியர்கள் கொண்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு, நாடக உத்திகளின் வழி தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை வளர்க்க முடிகிறது. தமிழ் மொழியைப் பேசச் சிரமப்படும் மாணவர்கள் எளிதில் பேசவும், தமிழ் வகுப்புகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடவும் இந்த நாடக உத்திகள் உதவுகின்றன.

நாடக உத்திகளின் நன்மைகள்

மாணவர்கள் நாடக உத்திகளின் வழி “இயல், இசை, நாடகம்” ஆகிய முத்தமிழின் சிறப்பைப் பற்றி அறிந்துகொள்வர். தமிழ் நாடகத்தில் வசங்கள் மட்டும் இல்லாமல், ஆடல், பாடல் போன்ற கூறுகளும் இருப்பதால் மாணவர்கள் அதில் விரும்பிக் கலந்துகொள்வர். நாடக உத்திகளின் வழி, பல புதிய தமிழ் சொற்களுக்கு அறிமுகமாகின்றனர். அந்தச் சொற்களை நாடகத்தில் பயன்படுத்தி நடிக்கும் போது அவர்களது மனதில் பதிந்துவிடுகின்றன. இதனால், மாணவர்களின் தமிழ்ச் சொல் வளம் பெறுகிறது. நாடக உத்திகளின் வழி மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை மட்டும் இல்லாமல் அவர்களது சிந்தனை ஆற்றலையும் தூண்டும். மாணவர்கள் வகுப்பில் சந்திக்கும் சூழல்கள், உண்மை வாழ்க்கையிலும் சந்திப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு. எனவே, ஒருவர், இக்கட்டான சூழலில் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக் கூடாது, ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்வர். மேலும், நாடகப் பயிற்சியின் உதவியால் மாணவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் தங்களை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

நாடக உத்திகளைக் கற்பிப்பதில் ஏற்படும் சவால்கள்

சவால்கள்	தீர்வுகள்
1. நேரமின்மை	• விதிமுறைகளை வலியுறுத்தல். • வகுப்பறை கலாச்சாரத்தில் கவனம் செலுத்துதல். • பாடத்திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு திட்டமிடுதல்
2. சத்தம்	• விதிமுறைகளை வலியுறுத்தல். • வகுப்பறை கலாச்சாரத்தில் கவனம் செலுத்துதல்.
3. மாணவர் பற்றாக்குறை	• ஆசிரியரும் பங்கேற்றல்.
4. பள்ளியின் ஒத்துழைப்பு	• பள்ளி தலைவர்களிடமும் சக ஆசிரியர்களிடமும் தங்கள் திட்டங்களையும் நோக்கங்களையும் பகிர்தல். • திட்டங்களை முன்பே தெரிவித்தல்.

(நேர்காணலிலிருந்து பெற்ற தகவல்கள் – பின்னிணைப்பு 3)

நாடக உத்திகளைக் கையாளுவதில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்படும் மிகப் பெரிய சிக்கல் நேரமாகும். கல்வி அமைச்சு அமைத்திருக்கும் பாடத்திட்டத்தில் மாணவர்கள் அடைய வேண்டிய விரும்பத்தக்க நோக்கங்கள் பல உள்ளன. எனவே, ஆசிரியர்கள் அதில் நிச்சயம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாடக உத்திகளை மாணவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு அதிக நேரம் செலவாகும். குறிப்பாக இளம் மாணவர்களுக்கு இந்தப் பயிற்சிகளின் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளச் சிரமப்படுவார்கள். மேலும், நாடகப் பயிற்சியில் ஈடுபடும் போது மாணவர்கள் தங்களையே

மறந்து அதிகமாகச் சத்தம் போடுவார்கள். மாணவர்கள் வகுப்பறை விதிமுறைகளை நன்கு அறிந்து அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். வகுப்பறை கலாச்சாரமும், ஆசிரியர் – மாணவர் மற்றும் மாணவர் – மாணவர் உறவுநிலை சிறப்பாக இருந்தால்தான் நாடக உத்திகளை வகுப்பறையில் செயல்படுத்த முடியும். எனவே, நாடக உத்திமுறை பல பயன்களை அளித்தாலும் அதைச் செயல்படுத்துவது சற்றுக் கடினம்தான். இந்தச் சாவாளை சமாளிக்க ஆசிரியர்கள் முதலில் மாணவர்களைத் தயார்படுத்த வேண்டும். நடவடிக்கை விதிமுறைகள், குழுப்புள்ளிகள் போன்றவற்றை மாணவர்களின் வழக்கமான செயல்பாடுகளில் (Setting routines) இணைக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் பல நினைவூட்டல்களை அளிக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு உதவி தேவைப்படும் போது சாரக் கட்டு (Scaffolding) போல் ஆசிரியர்கள் திகழ வேண்டும்.

பாலர் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் காணப்படுவது வழக்கம். அவ்வகையில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து நடவடிக்கையில் ஈடுபடலாம். குறைந்த எண்ணிக்கை கொண்ட மாணவர்களுக்கு நடவடிக்கையை மாற்றியமைப்பது முக்கியம். பள்ளிகளில் நாடக நடவடிக்கைகளைச் செயல்படுத்தவும் நாடகம் தொடர்பான கற்றல் பயணங்கள் போன்றவற்றைச் செயல்படுத்தவும் பள்ளி மற்றும் சக ஆசிரியர்களின் ஆதரவு தேவை. அதற்கு, ஆசிரியர்கள் தங்கள் திட்டத்தின் நோக்கம் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். அவற்றை மற்றவர்களிடம் தெரிவித்து, திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு, நாடக உத்திகளைக் கற்பித்தலில் இணைப்பதால் பல சவால்கள் இருந்தாலும், அனைத்து ஆசிரியர்களும் இந்தச் சவால்களை நேர்மறையாக எடுத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

புதிய அணுகுமுறைகள்

ஆசிரியர்களிடம் நேர்காணல் நிகழ்த்தியதில் பல புதிய அணுகுமுறைகளைக் கண்டறிந்தேன்.

அசையா நிலை (Freeze frame) என்னும் உத்திமுறை பாடத்திட்டத்தில் உள்ள நாடக உத்திமுறைகளில் ஒன்று. ஆனால், ஆசிரியர்கள் இதற்கு ஒரு புதிய அணுகுமுறையை உருவாக்கியுள்ளனர். மாணவர்கள் கதையில் உள்ள ஒரு முக்கியக் காட்சியைப் பார்த்து, நடிப்பார்கள். முக்கியமான தருணத்தில் ஆசிரியர் மாணவர்களை அசையா நிலையில் (Freeze) இருக்கக் கூறுவார். பிறகு, ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தையும் அந்த நிலையிலிருந்து வெளியேறி, அவர்கள் மனதில் ஓடும் உணர்வுகளை எடுத்துரைப்பர். இவ்வாறு, செய்வதால் மாணவர்கள் தங்களின் விமர்சனச் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறார்கள். மேலும், தங்கள் கருத்துகளைப் பிற மாணவர்களிடம் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் சில ஆசிரியர்கள் கதையை மாணவர்களிடம் படிக்கும் போது, கதையின் முடிவை முதலில் கூறித் தொடக்கத்தை யூகித்து நடிக்கச் சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு, கதையின் முற்பகுதிகளை அல்லது முடிவை மாணவர்களிடம் மறைத்து அதை யூகித்து நடிக்கக் கூறலாம். இவ்வாறு, ஆசிரியர்கள் பாடத்திட்டத்தில் உள்ள உத்திகளைத் தங்கள் மாணவர்களின் கற்றல் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்கின்றனர்

நேர்காணலில் திரு ராமு அவர்கள் தங்கள் மாணவர்களை நாடகக் கற்றல் பயணத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளார். மாணவர்கள் வகுப்பில் கற்றுக்கொண்டவை நேரில் பார்க்க இது ஒரு அரிய வாய்ப்பு. மேலும், மாணவர்கள் நடிகர்களின் உடலசைவு, குரல், பாவனைகள் போன்றவற்றைக் கவனித்து, வகுப்பறையில் கலந்துரையாடலாம். அதிபதி, அவாண்ட் போன்ற நாடகக் குழு பள்ளி மாணவர்களுக்கு நாடகப் பட்டறைகளையும் நிகழ்த்துகின்றனர். இதன் வழி மாணவர்கள் தமிழில் அதிகமாகப் பேசுவார்கள்.

நாடக உத்திகளில் தொழில்நுட்பத்தையும் இணைக்கலாம் என்னும் புதிய கண்ணோட்டத்தைப் பாலர் பள்ளி ஆசிரியர் ஸ்ருதி காண்பித்துள்ளார். ‘யதார்த்தம்’ (Augmented Reality) என்னும் தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டும் நாடக உத்திகளை மேம்படுத்தலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக, ‘சடெர்பிக்ஸ்’ (chaterpix) என்னும் நுண்ணறிவு செயலியைக் கொண்டு விலங்கியல் தோட்டம், முகமூடிகள், யதார்த்தக் கதாபாத்திரங்கள் போன்ற காட்சிகளை உருவாக்க முடியும். இது பாக்மேற்று நடித்தல், போலச் செய்தல், அசையா நிலை போன்ற நாடக நடவடிக்கைகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும்.

ஆய்வின் வரம்பு

தற்போதைய ஆய்வில் சில வரம்புகள் உள்ளன. குறிப்பிட்ட கால அவகாசத்திற்குள் பங்கேற்பாளர்களை நேர்காணல் செய்வதில் உள்ள சிரமங்களின் காரணமாக, பத்துப் பங்கேற்பாளர்கள் மட்டுமே நேர்காணலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்த ஆய்விற்கு இரண்டு பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்களும், மூன்று தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சிங்கப்பூர் தமிழ் பாடத்திட்டங்களை ஆராய்ந்ததில் பாலர் பள்ளியிலும், தொடக்கப்பள்ளியிலும்தான் நாடக உத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. எனவேதான், பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்களும், தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களும் நேர்காணலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மேலும், இந்த ஆய்விற்கு ஒரு பாலர் பள்ளி மாணவரின் பெற்றோரும், ஒரு கீழ்த் தொடக்கநிலை மாணவரின் பெற்றோரும், இரண்டு மேல் தொடக்கநிலை மாணவர்களின் பெற்றோர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நேர்காணல் செய்யப்பட்ட பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் நாடகத்தில் வெவ்வேறு அறிவுப்பரப்பை கொண்டவர்கள். சில பிள்ளைகளுக்கு நாடக வகுப்புகளுக்குச் சென்ற அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், சில பிள்ளைகளுக்குத் தங்கள் பள்ளியில் கற்றுக்கொண்ட நாடக உத்திகளை மட்டும்தான் தெரியும். பிள்ளைகளின் மொழித்திறனும் வெவ்வேறு நிலையில் உள்ளன. இவ்வாறு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பங்கேற்பாளர்களில் வரம்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இதிலிருந்து, பலதரப்பட்ட தரவுகளைப் பெற முடிந்தது. எனவே, இத்தகைய வரம்புகள் இருந்தாலும் இந்த ஆய்வு சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களைப் பற்றியும், சிங்கப்பூர் பள்ளிகளில்

ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் நாடக உத்திகளைப் பற்றியும், அவை பேச்சுத்திறன் வளர்ப்பதில் வகிக்கும் பங்கைப் பற்றியும், ஆராயும் வகையில் இந்த ஆய்வு அமைந்திருக்கிறது.

முடிவுரை

சிங்கப்பூர் சூழலில் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகத்தான் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் குடும்ப மொழிப் பின்னணி, மொழித் திறன் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இன்றைய சூழலில் இல்லத்தில் தமிழ் மொழி புழக்கம் இல்லாததால் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியில் பேசக் கூச்சப்படுகிறார்கள். இந்தக் கூச்சத்தைப் போக்குவதற்காகவும், தன்னம்பிக்கையோடு தமிழ் மொழியில் பேசுவதற்காகவும் நாடக உத்திகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழ் மொழி வகுப்பில் நாடக உத்திகளை இணைப்பது இன்னும் ஒரு புதுமையான செயல்முறைதான்.

ஆனால், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய இருவரும் நாடக உத்திமுறைகள் வழி பல நன்மைகளை அடைகிறார்கள். இந்த அணுகுமுறையைக் கற்றல் கற்பித்தலில் இணைப்பது கடினமான ஒன்று என்று பலர் கருதலாம். ஆனால், உலகின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப நாமும் நம்மைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

References

முதன்மை தரவுகள்

சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதில் நாடக உத்திகள் வகிக்கும் பங்கைப் புரிந்து கொள்வதற்காகப் பெற்றோர்களுடனும் ஆசிரியர்களுடனும் நேர்காணல் நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்த ஆய்விற்கு ஐந்து ஆசிரியர்களும் ஐந்து பெற்றோர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

துணை தரவுகள்

- Aḷakappaṇ, Āru. (1987). *Tamiḷnāṭakam tōrṛamum vaḷārceiyum*. Aṇṇāmalaip Palkalaikkalākam. Śrī Rāmakiruseṇā Miṇ Accakam, Citamparam. [அழகப்பன், ஆறு. (1987). தமிழ் நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா மின் அச்சகம், சிதம்பரம்.]
- Āṇantaracu, Irā& Pāpu, Ca. (2017). *Tamiḷmoḷi Karṛal Karpittalil Navīṇa Muraikaḷum Kalaic Ceyalpāṭukaliṇ Payaṇpāṭum*. Tamiḷ Pērāyvu Āyvital, 5(1), 65-74. [ஆனந்த்அரசு, இரா & பாபு, ச. (2017). தமிழ்மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் நவீன முறைகளும் கலைச் செயல்பாடுகளின் பயன்பாடும். தமிழ் பேராய்வு ஆய்விதழ், 5(1), 65-74.]
- Āṇṭiyappaṇ, Nā. (2001). *Cīṅkappūr Tamiḷ Eḷuttāḷarkaḷ Tokuppu Nūl*. Cīṅkappūr Tamiḷ Eḷuttāḷar Kaḷaka Velīyīṭu. [ஆண்டியப்பன், நா. (2001). சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தொகுப்பு நூல். சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழக வெளியீடு.]
- Bailey L. F. (1987) What determines quality in qualitative research? *Market Research Society Newsletter*, October, pp 44-45
- Bailey, L. F. (2014). The origin and success of qualitative research. *International Journal of Market Research*, 56(2), 167-184. <https://doi.org/10.2501/IJMR-2014-013>
- Campatkumār, Jō. (2016). *Moliviyaḷ Totakkamum Valarceiyum – Cila Cūlalkalil*. [சம்பத்குமார், ஜோ. (2016). மொழியியல் தொடக்கமும் வளர்ச்சியும் – சில சூழல்களில்.] *International Journal of Linguistics and Computational Applications*, 3(1). http://irdp.info/journals/j3/volume3/International_Journal_of_Linguistics_and_Computational_Applications_Sampath.pdf

- Census of Population. (2020). Statistical Release 1: Demographic Characteristics, Education, Language and Religion. *Department of Statistics, Ministry of Trade & Industry, Republic of Singapore*. ISBN 978-981-18-1381-8
- Charman, T. (2006). Imitation and the Development of Language. In S. J. Rogers & J. H. G. Willms (Eds.), *Imitation and the social mind: Autism and typical development* (pp. 96–117). The Guilford Press.
- Cittikkā, Ā. (2022). *Cīṅkappūr Paḷḷikaḷil Aḷa. Vaḷḷiyappāvin Kuḷantaip Pāṭalkaḷ*. Tamil Paṇpāṭṭu Maiyam & Cīṅkappūrt Tamilācīriyac Caṅkam. [சித்திக்கா, ஆ. (2022). சிங்கப்பூர் பள்ளிகளில் அழ. வள்ளியப்பாவின் குழந்தைப் பாடல்கள். தமிழ் பண்பாட்டு மையம் & சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர் சங்கம்.]
- Glover, I. (2014). Role-play: An Approach to Teaching and Learning. In: Technology Enhanced Learning at SHU. Retrieved from: https://blogs.shu.ac.uk/shutel/2014/07/04/role-play-an-approach-to-teaching-and-learning/?doing_wp_cron=1551899531.9534809589385986328125
- Irāmacuvāmi, Mu. Murukēcaṇ, Ku. & Kōvintacāmi, Pe. (1999). *Irupatām Nūrrāṇṭut Tamil Nāṭakaṅkaḷ*. Ulakat Tamilācīriyar Nīruvaṇam. Ci.Ai.Ṭi. Vaḷākam, Taramaṇi Ceṇṇai. [இராமசுவாமி, மு. முருகேசன், கு. & கோவிந்தசாமி, பெ. (1999). இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் நாடகங்கள். உலகத் தமிழாசிரியர் நிறுவனம். சி.ஐ.டி. வளாகம், தரமணி சென்னை.]
- Jekatiṇcaṇ, Ca. (2000). *Cīṅkappūril Tamil Kaṇṇal Kaṇṇittalai Inimaiyum Eḷimaiyum Mikkatākkuvōm* (Ṭāṭṭar Kā Irāmaiya, Ṭāṭṭar Cītā Laṭcumi). Tamil Moḷi Marrum Paṇpāṭṭu Turai, Āciya Moḷikaḷ Marrum Paṇpāṭṭu Turai, Nanyān Tolilnuṭṭap Palkalaikkalākam. [ஜெகதிசன், ச. (2000). சிங்கப்பூரில் தமிழ் கற்றல் கற்பித்தலை இனிமையும் எளிமையும் மிக்கதாக்குவோம் (டாக்டர் கா இராமையா, டாக்டர் சீதா லட்சுமி). தமிழ் மொழி மற்றும் பண்பாட்டு துறை, ஆசிய மொழிகள் மற்றும் பண்பாட்டு துறை, நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்.]
- Kajēntiraṇ, Ti. Ka. (2017). *Moḷi Amaippum Varalārum*. Tamil Inaiyak Kalvikkalākam. [கஜேந்திரன், தி. க. (2017). மொழி அமைப்பும் வரலாறும். தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்.] <https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-a051-a0511-html-a0511613-9503>
- Kalvi Amaiccu. (2014, May). *Tamilmoḷip Pāṭattiṭṭam 2015 Toṭakkanilai*. [கல்வி அமைச்சு. (2014, May). தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டம் 2015 தொடக்கநிலை. <https://www.moe.gov.sg/-/media/files/primary/tamil-primary-2015.ashx>]
- Kiruṣṇamūrtti, Ku. Cā. (1979). *Tamil Nāṭaka Varalāru*. Vāṇati Patippakam. Ti.Nakar. Ceṇṇai. [கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு. சா. (1979). தமிழ் நாடக வரலாறு. வானதி பதிப்பகம். தி.நகர். சென்னை.]
- Kuṇcukkaṇṇaṇ. (2013). *Nāṭaka Vaḷi Tamilmoḷiyai Iraṇṭām Moḷiyākak Kaṇṇittal*. 10Ām Ulakat Tamilācīriyar Mānāṭu. [குஞ்சுக்கண்ணன். (2013). நாடக வழி தமிழ்மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பித்தல். 10ஆம் உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாடு.]
- Mathews, M. Tay, M. Selvarajan, S. & Han, T. Z. (2020). *Language Proficiency, Identity and Management: Results from the IPS survey on Language, Race & Religion. IPS exchange series, 15. National University of Singapore*.
- Neṭumāraṇ. (2013). *Kaṇṇal Kaṇṇittalil Nāṭakattiṇ Paṅku*. 10Ām Ulakat Tamilācīriyar Mānāṭu. [நெடுமாறன். (2013). கற்றல் கற்பித்தலில் நாடகத்தின் பங்கு. 10ஆம் உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாடு.]
- Pālakiruṣṇaṇ, Pa. (1999). *Kaviṇar Na. Paḷaṇivēlu Pāṭaippuk Kaḷaṇciyam*. Tamilkkōṭṭam

(Putuvai). [பாலகிருஷ்ணன், ப. (1999). கவிஞர் ந. பழனிவேலு படைப்புக் களஞ்சியம். தமிழ்க்கோட்டம் (புதுவை).]

Taṅkarācu, Mu. (1989). *Tamiḷ Mēṭai Nāṭakaṅkaḷ*. Aṇṇāmalaip Palkalaikkaḷakam Aṇṇāmalainakar. [தங்கராசு, மு. (1989). தமிழ் மேடை நாடகங்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அண்ணாமலைநகர்.]

Tiṇṇappan, Cupa. (1993). *Ciṅkappūril Tamiḷ Moḷiyum Ilakkiyamum*, Tēvakōṭṭai, Tēn Vaḷḷiyam'mai Patippakam. [திண்ணப்பன், சுப. (1993). சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும், தேவகோட்டை, தேன் வள்ளியம்மை பதிப்பகம்.]

Tirumalaimuttucāmi, A. (1959). *Tamiḷnāṭum Moḷiyum*. Sṭār Piracuram. [திருமலைமுத்துசாமி, அ. (1959). தமிழ்நாடும் மொழியும். ஸ்டார் பிரசுரம்.]

Venkaṭeṣvaran, Es. (2020). *Nāṭakatturai Etirkālam Parriya Kalanturaiyāṭal*. Tamiḷ Muracu. [வெங்கடேஷ்வரன், எஸ். (2020). நாடகத்துறை எதிர்காலம் பற்றிய கலந்துரையாடல். தமிழ் முரசு.] <https://www.tamilmurasu.com.sg/singapore/story20200913-51821>

பின்னிணைப்பு 1

நேர்காணல் பங்கேற்பாளர் விவரங்கள்

	புனைபெயர்	வயது	பிள்ளையின் வகுப்பு/ கற்றுக்கொடுக்கும் கல்வி நிலை
1.	ஸ்ருதி	26	பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்
2.	அமுதா	25	பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்
3.	மாலதி	30	தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்
4.	ராமு	38	தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்
5.	ஷா	30	தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்
6.	புஷ்பா	45	தொடக்கநிலை 6 மாணவரின் பெற்றோர்
7.	உஷா	45	தொடக்கநிலை 5 மாணவரின் பெற்றோர்
8.	ருத்ரன்	50	தொடக்கநிலை 5 மாணவரின் பெற்றோர்
9.	தீபா	32	தொடக்கநிலை 2 மாணவரின் பெற்றோர்
10.	ராணி	30	பாலர் நிலை 2 (K2) மாணவரின் பெற்றோர்

பின்னிணைப்பு 2

நேர்காணல் வினாக்கள்அ

. ஆசிரியர்களிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள்

1. உங்கள் கற்பித்தல் முறைகளில் நாடக உத்திகளை இணைப்பதன் நோக்கம் பற்றிக் கூறுங்கள்.
2. நாடக உத்திகளில் பேச்சுத்திறனை வளர்க்கும் கூறுகளாக நீங்கள் அடையாளப்படுத்துபவை எவை?

3. உங்கள் அனுபவத்தில், பாடத்திட்டத்தில் நாடக உத்திகளை ஒருங்கிணைத்ததன் விளைவாக மாணவர்களின் பேச்சுத்திறன் மேம்பாடு அடைகிறதா? அந்த மேம்பாட்டை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்துகிறீர்கள்?
4. மாணவர்களிடையே கூட்டு மற்றும் தொடர்பு திறன்களை (collaborative and communicative skills) வளர்ப்பதற்கு நாடக நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன?
5. மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை வளர்ப்பதற்கு நாடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதில் ஏதேனும் சவால்களைச் சந்தித்திருக்கிறீர்களா, அவற்றை எவ்வாறு எதிர்கொண்டீர்கள்?

ஆ. பெற்றோர்களிடம் கேட்கப்பட கேள்விகள்

1. உங்கள் பிள்ளை பள்ளியில் தான் கலந்துகொள்ளும் நாடக நடவடிக்கைகள் பற்றி உங்களிடம் பகிர்ந்துகொள்வாரா? அதுபற்றிப் பகிருங்கள்.
2. நாடக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கிய பின், உங்கள் பிள்ளையின் பேச்சுத்திறனில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மேம்பாடுகள் பற்றி கூறமுடியுமா?
3. பொது இடங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் திறனில் (உரையாடல், விளையாட்டு) அவரது மொழி மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறதா?
4. நாடகங்களில் பங்கேற்பதன் வழி தன்னம்பிக்கை பெறுகிறாரா?
5. நாடகம் தொடர்பான பயிற்சிகளில் அவருக்கு ஆர்வம் இருக்கிறதா? வீட்டில் நாடகப்பயிற்சியில் ஈடுபடும் வழக்கம் உண்டா?